

بریسکه‌ی بیست و سی‌هه‌م

په‌یامی سروشت

نهم په‌یامه له بنه‌رته‌دا یادخه‌ره‌وه‌ی شازده‌هه‌م بوو له په‌یامی یادخه‌ره‌وه‌کان (واته بریسکه‌ی حه‌فده‌هه‌م) به‌لام له‌به‌ر نه‌و گرنگی‌یه به‌رزه‌ی که تیایدا‌یه، جیا کرایه‌وه و کرا به (بریسکه‌ی بیست و سی‌هه‌م) چونکه نهم په‌یامه نه‌و جوړه کوږه قه‌لاچز ده‌کات که له چه‌مکی "سروشت" وه په‌یدا بووه. به چه‌شینکی وا که نیتر له‌توانیت له‌سهر یی راپووه‌ستی و، به‌ردی بناغه‌شی ریشه‌که‌ن ده‌کات.

بیدار کردنه‌وه‌یک:

نهم په‌یامه چیه‌تی (ماهیه) ی نه‌و رپړه‌وه‌ی پروون کردووه‌ته‌وه که سروشت په‌رسته سهر که‌شه‌کان ده‌یگرته‌به‌ر و، مه‌ودای دووری نه‌و رپړه‌وه‌ی له ته‌رازووه‌کانی ژیری‌یه‌وه و راده‌ی خورافی‌یه‌تیشی خستووه‌ته پیش‌چاو. ته‌م‌ش له رپړی باسکردنی "نؤ" دانه مه‌حال (نه‌گونجاو) که له بنه‌رته‌دا به لای که‌مه‌وه پوخته و کورته‌ی "نه‌وه‌د" دانه مه‌حالتن که له‌م کیشیه‌دا هه‌ن.

جا له‌به‌ر نه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌و مه‌حالتنه له چه‌ند په‌یامیکی تر‌دا پروون کراونه‌ته‌وه، نه‌وا پوخته‌که‌یان له ناوه‌ندی نهم مه‌حال و نه‌گونجاوانه‌ی ئیره‌شدا هینراون، یان زور به کورتنی لی‌ره‌دا باس کراونه‌ته‌وه.

لی‌ره‌دا پرسیاریک دپته پیش و به دل‌دا دپت که:

ماده‌م نه‌و رپړه‌وه‌ی سروشت په‌رستان گرتوویانه‌ته‌به‌ر تا نهم راده‌یه گپروگرفت و خورافه‌تی تیدا‌یه، ئیتر چون چه‌ندین فیله‌سووف و زانای به‌ناوبانگ و گه‌وره گرتوویانه‌ته‌به‌ر و جل‌ه‌وی ژیری خویان داوه‌ته ده‌ست؟

وهلام:

ئەو فەیلەسووف و زانایانە "راستی" و "ناوەرۆك"ی ئەو
پێباز و پێڕەویان بۆ دەرئەكەوتوو^(۱). لەبەر ئەوە، بەو مەحەل و
گێڕ و گەرت و دەرەنجامە دوور لە ژیری یانەشیان نەزانێوە كە ئەو
پێنگایە داخواریەتی و، لە سەرەتای ھەموو مەحەلێكی ئەم پەیامەدا
باس كراون.

وا ئێستا من ئامادەم بۆ ئەوەی چەندین بەلگە ی پروون و بەھیز و
توندوتۆڵ بۆ ھەموو ئەو كەسانە بەھێنمەوێ كە تا ئێستاش گومانیان
لەم مەسەلەیەدا ھەیە و، لەم پەیامەدا ئەمەیان بە درێژی بۆ پروون
دەكەمەوێ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (إبراهيم: ۱۰)

ئەم ئایەتە پێرۆزە، بە بۆنەی ئەو پرسبارە کە تیایدا یە و بۆ مەبەستی ئینکاری کردنی
ھەلۆیستی بەرامبەر ھینراوەتەو، بەلگە کە بەھیزی پروون و گومان لێ نەکراوی
"پروون" و "یەکتایی" خوای گەورە یە.

بەلام پێش ئەوەی ئەم نەتیجەی بە پروونی ئاشکرا بکەین، دەمانەوی بۆ ئاگادار
کردنەوێ خۆیتەری بەرێز ئەمە ی خوارەوێ پێش چاوی بێخەین:

(۱) ئەو ھۆبە کە بە تەواوی بۆ دانانی ئەم پەیامە ھانی دام، ئەو بوو کە ھەستم کرد ھێرشێکی توندوتیژ
لەسەر قورئانی پێرۆز و راستی یەکانی ئیمان لە ئارادایە لە پێی ناشرین کردن و ئالۆزاندنی ئەو راستی یانە و،
بەستەوێ ئیلحاد بە سروشتەو لە پێنگای بێیاردانی چەند پەییوەندی یەکی و ھەمی یەو، ھەر و ھا پێینی ناوی
خورافەت بەسەر ئەو شتەنە کە ژیری یە کورت بین و بۆ گەنەکانی ئەوانە ی ئەم کارە ئەنجام دەدەن، ھەستی پێ
ناکەن!

جا ئەو ھێرشە ی ئەوان تووڕە بوونیکێ بەتینی لە دەروو غدا ھەژاند و گێرکانیکێ گەورە ی بەردینی لە
دەلدا تەقاندەوێ کە لە دلەو پەری سەند و شینواری پەیامە کەشی گرتەو. ئەوە تا ئەم پەیامە سەر و گۆیلاکی
ئەو مەلجید و ناحەقەوانە ی – کە پشت لە حق ھەلەدە کەن – بەو بەردە گێرکانی یانە داگرتوو تەو. دەنا
داب و شینواری "پەیامەکانی نوور" لە بنەرەدا بریتی یە لە نەرمی و لەسەر خۆیی لە باسکردنی ئەو بابەتەنە کە
لێیان دەدوێت. (دانەر)

له سالی (۱۳۳۸) دا^(۱) بانگیشتیان کردم بۆ ئەنقەرە. که رۆشتم، لهوێ دلتخۆشی و شادمانیی ئیماندارانم بینی به بۆنەی سەرکهوتنی سوپای ئیسلامهوه به سەر یۆنانییهکاندا. بهلام له هه مان کاتدا جهوجوولی سامناکی بێ پروایی و ئیلحادیشم بینی که له رپتی به کارهینانی فرتوفیل و له خشتهبردنی خه لکی یهوه خه ریکی جێ کردنهوهی چه مکه کان (المفاهیم) ی خۆی بوو له ناو دل و دهروون و بیروباوهری دامه زراوی ئیمانداراندا، بۆ ئه وهی له خشتهیان بیات و بیروباوهریان ژههراوی بکات.

منیش که ئه مه م بینی و ههستم پێ کرد، له ناخی دل مه وه داخ و خه فەت دایگرتم و، له دهست ئه وه دیوه سامناکهی که دهیهوئیت پهلاماری پایه و بنچینهکانی ئیمان بدات، هاوار و هانام برده لای خوای گهورهی به دهستهلات و په نام به م ئایه ته پیروژه برده دهستم پێوه گرت.

ئه وه بوو نامیلکهیه کی بچوو کم به زمانی عه ره بی دانا و، له چاپخانهی: (رۆژی نوێ Yenî Gün) ی ئەنقەرە له چاپم دا و بلاوم کرده وه، که به دیهیی یه تی: "بوون" و "یه کتایی" خوای گه ورم تیدا چه سپاندبوو. به هۆی ئه وه به لگه به هیز و پته وانهی که له نووری قورئانی پیروژ وهرم گرتبوون و سه ری هه ژدیهای بێ پرواییم پێ کوتابوونه وه و له و نامیلکه دا باسم کردبوون..

به لام جێ دهست و شوێنه واری ئه وه به لگه به هیزانه له به ره نگاری کردنی بێ پروایی و ئیلحاددا ده رنه که ووت، چونکه ئه وه نامیلکهیهی که چاپم کردبوو تابلیتی پوخت و کورت بوو، جگه له که می ئه وانهش که بایه خیان به زمانی عه ره بی ده دا. له بهر ئه مانه، وه هم و خه یاله کانی ئه وه ئیلحاده - به داخه وه - پتر له گه شه و بلاو بوونه وه دا بوون. ئه مهش ناچاری کردم که جارێکی تر ئه وه به لگانه به زمانی تورکی و به جورێکی درێژتر و روونتر سه ره له نوێ بنووسمه وه. که نوو سیشمه وه ئه م په یامه ی به رده ستی خوێنه ری به رپژ ده رچوو.

جا له بهر ئه وهی هه ندیک له م به لگانه له هه ندێ په یامی تر دا روون کرا و نه ته وه، ئه و لیره دا به کورتی باس ده کرین. هه ندیکێ تریش له و به لگانه ی که له په یامه کانی تر دا بلاو کرا و نه ته وه، لیره شدا ده رکه و تو و نه ته وه. وه ک بلیی هه ر کام له و به لگانه به شینکی ئه م په یامه بن.

(۱) به میژووی پۆمی، که ده کاته: (۱۹۲۲ز) و (۱۳۴۰ک). (وه رگیر)

پێشه‌کی

برای مرۆفم!

بزانه و ئاگاداری ئەو بە کە چەند وشەیه‌کی سامناک هەن لە زاری خەڵکی یەو
دەردەچن و بۆگەنی کوفریان لیو دیت و، بەسەر زاری ئەهلی ئیمانیشتا تێدەپەرن، بێ
ئەو بە خۆیان بزائن، یاخود هەست بە بۆگەنی و مەترسیی ئەو وشانە بکەن. وا ئیمەش
تەنها سیانی گرنگیان لێ باس دەکەین:

یەكەمیان ئەو یەكە دەلێن: (هۆکارەكان دروستیان كردووه). واتە هۆکارەكان شت
دروست دەکەن.

دووهمەیان، دەلێن: (ئەو شتە لە خۆیەو دروست بوو). واتە هەرچی شت هەیه
خۆی خۆی دروست کردووه، لە خۆیەو پەیدا بووه، ئەو شکل و شێوێهێ
گرتووه‌ته‌خۆ.

سێهەمیان، دەلێن: (ئەو شتە سروشت داخواری بوو). واتە شتیکی سروشتیە و
سروشت بەدی هیناوه و ویستوویەتی.

بەلێ، مادەم بوونەوهران هەن و لە بەرچاودان، بە چەشنێ کە هەرگیز پێی سەرپێچی
کردن لە بوونیاندا نیە.. هەر و هەما مادەم هەموو ئەو شتانە ی کە لە بوونەوهران
بەوپەری پێکۆپێکی و دانایی یەو دێنە جیهانی "بوون" و، هیچ کامیشیان ئەزەلی نین،
بەلکۆ هەموو تازە و دروستکراون..

مادەم ئەمە حالی بوونەوهرانە، ئێر تۆش – ئە ی بابای مولحید! – تەنها چوار پێگات
بۆ ئەم مەسەلەیه‌ لە بەر دەمدایه:

یان ئەو یەكە دەلێت: هەر شتێك لە بوون(وجود)دا هەیه – با بڵێن زیندەوهرێك
بێت – هۆکارەكانی ناو ئەم جیهانە دروستی دەکەن. واتە لە ئەنجامی کۆبوونەوهری
هۆکارە ماددی یەكانه‌و بوونی دەست دەکەوێت..

یان دەلێت: خۆی لە خۆیەو پێکەتووه..

یان دەلێت: لەسەر داخواری و بە کاریگەری سروشت دیتە ناو جیهانی بوونەوهر.

یان ئەو یەكە باوهرت بە هیچ کام لەمانە نیە. ئەو کاتە دەبێ بڵێت:

(توانستی خواوەندی بەدییه‌ری به‌توانای شکۆمەند دروستی دەکات و بوونی پێ

دەبەخشییت).

چونکه به پئی تهر ازووه کانی ژیری، جگه لهم چوار رینگایه هیج رینگایه کی تر له گۆرئ دا نی به بۆ لیکدانهوهی دروستوونی بوونه وهران.

جا ئه گهر به شیوهیه کی بئ گومان ئهوه چه سپا که سئ رینگاکانی پیشوو به تال و مه حال و نه گونجاون، ئهوا به پئی زهروورته و به داههت رپی چوارهم ده چه سپیت، که بریتی به له رپی بئ گومان و دلنایایی به خشی "بوون" و "یه کتایی" به دیهینه ری میهره بان!

رینگای یه کهم

رپی یه کهم ئهوه رینگایه به که ده لیت: (کۆبوونهوهی هۆکاره کانی جیهان ده بنه هوی دروستوونی بوونه وهران و پیکهاتنی شتان)!

ئیمهش له نیوان ئهوه مه حاله زۆرانهی که لهم رینگایه دا هه، ته نه سیانیان باس ده کهین:

□ مه حالئ یه کهم:

سه رنج له ههر دهر ماخانه یه که بدهیت، سه دان شووشه ی پر له ماده دهی کیمیایی جۆراو جۆری تیدا ده بینیت..

گرممان پیوستی یه که هاته ئاراهه بۆ پیکهاتنی زینده هه ویریک لهو ماده ده و دهرمانانه. ههروه ها پیوست بوو زینده ماده دهیه کی نااسایی و دژ به ژههره کانیان لئ پیک بهیتریت و، بۆ ئهم مه به سته رۆشتینه ناو دهر ماخانه یه که. که چاومان به ناو دهر ماخانه که دا گیرا چه ندین جۆرمان لهو زینده هه ویر و زینده ماده دهیه ی که دژ به ژههره کانه لهو دهر ماخانه یه دا ده سته کهوت.

پاشان که ده ستممان به شیه لکردنی ئهوه هه ویرانه کرد، بۆمان دهر کهوت: هه ریه کهیان، به و په ری وردی، له چه ند ماده دهیه کی جیا جیای ناو ئهوه شووشانه و، به پئی تهر ازوویه کی دیاری کراو پیکهاتوو و پوخته کراوه؛ گرامیک لهم دهرمان و سیان لهو دهرمان و ده گرام لهوی تر. بهم جۆره و له ههر کام لهو دهرمانانه ئه ندازه یه کی تاییه تی یان لئ وهر گیراوه، به جۆریک که ئه گهر به اتایه و به ئه ندازه ی به شیک له یه که گرام زیاتریان که متر بوایه ئهوه تاییه ته ندی به زینده کاری یانه ی تیدا نه ده ما.

پاشان ئهوه زینده ماده دهیه مان هیئا که دژ به ژههره کانه و لئی ورد بروینه وه. بۆمان دهر کهوت که ئه ویش به چه ند ئه ندازه یه کی دیاری کراو و به پئی چه ند تهر ازوویه کی

هه‌ستیار پیکه‌نراوه. ته‌نانه‌ت ته‌گه‌ر بهاتایه و به‌ئەندازه‌ی کیشی گه‌ردیله‌یه‌ک زیادیان که‌م بوایه، ئەوا تایه‌تکار‌یه‌کانی خۆی له‌ده‌ست ده‌دا. واته‌ئەو مادده‌ جو‌راو جو‌ران‌یه‌ ناو ده‌رمانخانه‌که‌ به‌ چه‌ند ئەندازه‌یه‌کی جیاجیا و به‌ چه‌ند ته‌رازوویه‌کی هه‌ستیار و ورد ئاماده‌ کراون.

جا ئایا ده‌چینه‌ عه‌قلی هه‌یج مرۆفیک‌یه‌ی ژیره‌وه‌ که‌ ئەو هه‌ویره‌ی ئاوا به‌م جو‌ره‌ هه‌موو به‌شیک‌یه‌ به‌ وردی حساب کراوه‌ و لینگ دراوه‌ته‌وه‌، به‌هۆی رینگه‌وتیک‌یه‌ی سه‌یره‌وه‌ په‌یدا بوو‌یت؟ یان له‌ ئەنجامی هه‌لکر‌دن‌یه‌ ره‌شه‌بایه‌ک به‌سه‌ر ئەو ده‌رمانخانه‌یه‌دا شووشه‌کان به‌سه‌ر یه‌ ک‌دا که‌وت‌ین و ئەو ئەندازه‌ دیاریک‌راوانه‌ی ئاو‌پته‌ی یه‌ ک‌تری کرد‌یت و به‌م جو‌ره‌ ئەو زینده‌ هه‌ویره‌ی پیکه‌ناییت؟!

ئایا مه‌حالی له‌مه‌ سه‌یر تر و، گه‌و جابه‌تی و خورافه‌ت و ئەفسانه‌ی له‌مه‌ خراپ‌تر و، ناحه‌قی له‌مه‌ نا‌ره‌واتر هه‌یه‌؟ ته‌نانه‌ت گه‌ر بیت و نه‌فامی و بن‌ عه‌قلی "گو‌یدریژ" چه‌ند‌ین ئەوه‌نده‌ی تر زیاد بکات و، ئنجا وه‌ک مرۆف توانای گو‌فتاری بیت، ئەوا هه‌تا له‌ توانای‌دایه‌ له‌ ده‌ست ئەم که‌ر‌تی‌یه‌ هه‌لد‌یت و ره‌فزی ئەم جو‌ره‌ بیر کرد‌نه‌وه‌ سه‌ر شو‌ر که‌ران‌یه‌ ده‌کات و، ده‌لیت: ده‌بن‌ ئەو که‌سه‌ چه‌نده‌ که‌ر و گه‌وج بیت که‌ قسه‌ی وای له‌ زار ده‌رده‌چیت!!

جا له‌ به‌ر رووناکیی ئەم غوونه‌یه‌دا ده‌لین:

هه‌موو یه‌ کینگ له‌ زینده‌وه‌ران، بریتی‌یه‌ له‌ پیکه‌تایه‌یه‌کی زینده‌ و هه‌ویریکی خاوه‌ن ژیان. هه‌موو ڕووه‌ کیک‌یش وه‌ک ده‌رمانیک‌یه‌ی زیندووی دژ به‌ ژه‌هره‌کان وایه. چونکه‌ له‌ چه‌ند به‌ش و مادده‌یه‌کی جیاجیا و به‌پێی چه‌ند ته‌رازوویه‌کی گه‌ل‌ی ورد و هه‌ستیار پیکه‌نراوه. هه‌یج گومان‌یش له‌وه‌دان‌یه‌ که‌ گه‌یرانه‌وه‌ی دروست‌بوونی ئەم زینده‌وه‌ره‌ جوان و پڕ له‌ ورده‌کاری‌یه‌ بۆ توخمه‌کان و هۆکاره‌ ماددی‌یه‌کان و، باوه‌ر کردن به‌وه‌ی که‌: "هۆکاره‌کان دروستیان بکات" شتیکی هه‌نده‌ به‌تال و مه‌حال و نه‌گو‌نجاوه‌ که‌ له‌ هه‌موو ته‌رازوویه‌کی ژیری‌یه‌وه‌ تابل‌یی دووره‌، به‌ چه‌شنی مه‌حالی پیکه‌تاییت ئەو زینده‌ هه‌ویره‌ له‌ رپی تیکه‌لبوونی ئەو ماددانه‌ی ناو شووشه‌کان له‌ خۆیان‌وه‌!

پوخته‌ی ئەم قسانه‌ی پێشو:

ئەو زینده‌ ماددانه‌ی که‌ به‌ ته‌رازووی قه‌زا و قه‌ده‌ری خواوه‌ندی زانای دانا لهم جیهانه‌ مه‌زنه‌دا - که‌ وه‌ک ده‌رمانخانه‌یه‌کی گه‌وره‌ و ناوازه‌ وایه - ئاماده‌ کراون، ته‌نها به‌

دانستیکی بی کوتایی و زانستیکی بی سنوور و ویستیکی گهره‌ی خاوه‌ن ده‌سته‌لات نه‌بی هەر گیز دروست نابن.

ده‌نا ئه‌و که‌سه‌ی که به وه‌همی خۆی گومانی وایه: (ئه‌م بوونه‌وهرانه به‌ره‌می توخمه گشتی‌یه‌کانی گهر‌دوونن) که چه‌ند توخمیکی که‌ر و کویری به‌خوهرم و لافاوئاسان.. یان له‌و گومانه‌دایه که: (بو خویان له‌ سروشتی شته‌کاندا هه‌ن).. یاخود: (به‌ره‌م و کاری هۆکاره‌ی ماددی‌یه‌کانن)! ئه‌و که‌سه‌ی قسه‌ی وای له‌ زار دهر‌ده‌چیت، ده‌بی له‌وپه‌ری به‌دبه‌ختی و گه‌لخۆیی و سه‌ر لئ شیاوی و نه‌فامی دا‌بیست و، گه‌لئ له‌و سه‌رخۆشه‌گه‌وج و نه‌فامتر بیست که به‌ده‌م و‌په‌یه‌ی مه‌ستی‌یه‌وه‌ ده‌لیت: (ئه‌و دهر‌مان و هه‌ویره‌ ناوازه و سه‌ر سوور‌هینه‌ره له‌ ئه‌نجامی به‌ریه‌ک که‌وتن و تیکه‌لبوونی هه‌ره‌مه‌کیی ماده‌ی‌کانی ناو دهر‌مانخانه‌که‌وه دروست بوون)!

به‌لئ، ئه‌و کوفه‌ی که له‌م قسانه‌دا هه‌یه، کتومت وه‌ک و‌په‌یه‌ی مرۆفیکی گه‌وج و، شیتی که‌سیکی مه‌ستی سه‌رخۆش وایه!!

□ مه‌حالی دووه‌م:

ئه‌گه‌ر به‌دیه‌نانی هه‌موو شتی که به‌کاری خوای تا‌ک و ته‌نیای شکۆمه‌ند و به‌توانا دانه‌نریت و، به‌دریته‌ پال هۆکاره‌ی ماددی‌یه‌کان، ده‌بی ئه‌و کاته‌ زۆربه‌ی توخمه‌کانی جیهان و هۆکاره‌ی‌کانی له‌ هه‌موو زینده‌وهر‌یکدا ده‌ست تیه‌ردان و کاریگه‌ری‌یان بیست. که‌چی کۆکر‌دنه‌وه‌ی هه‌موو هۆکاره‌ی دژ به‌یه‌ک و جیا‌جیا‌کان، به‌ریک‌وینیکی‌یه‌کی ته‌واوه‌تی و به‌ته‌راز‌ویه‌کی وردی تایبه‌تی و، به‌یه‌ک‌گر‌تینیکی ته‌واو، له‌جه‌سته‌ی دروست‌کراوینیکی وه‌ک می‌شدا، کارینکی هینده‌مه‌حاله‌ که هه‌ر که‌سی که به‌ئەندازه‌ی باله‌ می‌شێک دارای ژیری بیست به‌ئاشکرا ره‌فزی ده‌کات و پ‌پ به‌ده‌م ده‌لیت: ئه‌مه‌ شتیکی مه‌حاله.. به‌تاله.. هه‌ر گیز نا‌گونی!

چونکه‌ جه‌سته‌ی به‌چوو کی می‌ش په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل زۆربه‌ی توخمه‌کانی بوونه‌وهر و پ‌واله‌ت و هۆکاره‌ی ماددی‌یه‌کانی‌دا هه‌یه، بگه‌ره له‌ راستی‌دا کورته و پ‌وخته‌یه‌کی ئه‌و توخمانه‌یه. جا ئه‌گه‌ر به‌دیه‌ن‌ان و دروست‌کردنی می‌ش به‌کاری توانستی په‌های خوای گه‌وره‌دانه‌نریت، ئه‌وا ده‌بی هه‌موو هۆکاره‌ی ماددی‌یه‌کان له‌ کاتی دروست‌کردنی ئه‌و می‌شه‌دا په‌کسه‌ر به‌کۆمه‌لی و له‌ته‌نیشتی‌دا ئاماده‌بن، ته‌نانه‌ت ده‌بی به‌چه‌ ناو جه‌سته‌ی لاوازه‌که‌شیه‌وه، به‌ل‌کو له‌وه‌ش زیاتر؛ چونکه‌ ده‌بی بی‌ش‌پ‌رۆنه‌ ناو هه‌موو‌خانه و په‌که‌یه‌کی پینکه‌هاتن له‌ جه‌سته‌ی ئه‌و می‌شه‌دا، با بلین له‌ "چاو"ی‌دا که پ‌وخته غم‌ونه‌یه‌کی جه‌سته‌ی زینده‌وهره! چونکه‌ هۆکاره‌ی‌کان ئه‌گه‌ر ماده‌ی بن، ئه‌وا ده‌بی له‌ نزیک و له‌ناو شته‌

کار تێکراوە کە یاندا ئاماده بن. خۆ ئەمەش داخواری ئەو یە کە سەر جەمی توخمە دژ بە یە کە کانی هەموو لایەکی ئەم جیهانە، بە پرۆشتنێکی "ماددی" پرۆژە ناو ئەو خانەبەیی کە تابلێی ورد و بچوو کە و، بە کارامەیی و وردە کاری لەو خانە هەرە بچوو کە دا کارەکانیان پاپەرین!

ئایا گەوج و گیلترین کە سیش لە پێری سۆفستایی یە کان^(۱) شەرم لە قسە ی ئاوا ناکات؟!

□ مەحالی سێ هەم:

ئە گەر بوونە وەرە (لە بارە ی رێکوپێکی و، پێکەووە گونجان و شەکل و شیوەیان) هەو لە سەر "یەک" رەوت بوون، ئەوا دەبێ کاری "یەک" کاریگەر بن و "یەک" دەست دروستی کردبێن، بە پێی ئەو دەستورە ئاشکرایە کە دەلیت: "یەک، تەنها لە یە کەو دەردەچیت".

جا ئە گەر ئەو بوونە وەرە لەو پەڕی رێکوپێکی و وردە کاری دا ییت و، بە تەرازوویەکی ورد بەدی هینراییت و، خواوەنی ژبانیکی گشتی ییت، بە ئاشکرا ئەو دە گە یە نیت کە چەند دەستیکی جیا جیا کاریان تیدا نە کردووە - کە مایە ی ناکۆکی و جیاوازی نیوانیانە - بە لکو داخواری ئەو یە کە دەستکردی تەنها یەک کەسی بە توانا و دانا ییت.

کەواتە گێڕانەو ی بە دیهینانی ئەو بوونە وەرە رێکوپێک و بە تەرازووە، بۆ دەستی هۆکارە سروشتی یە کەر و کوێر و بێ گیانە کان (ئەو هۆکارانە ی کە هیچ هەست و هۆشیکیان تیدا نی یە و، ناکۆکی و تێکەلی و جیاوازی نیوانیشیان پتر پەرە بە کەری و کوێریان دە سینیت)..

(۱) سۆفستایی یە کان: دەستە یەک بوون لە فەیلەسووفەکانی یۆنانی کۆن، کە دوا ی قوتابخانە ی "فیساکۆرس" و لە ئەنجامی ئالۆژیی باری پامیاری و قەیرانی ئابووری پەیدا بوون. ئەم دەستە یە ئینکاریی حەقیقەتی شتانیان کردووە و لایان وا بووە کە هیچ شتێک دارای حەقیقەت نی یە. "گۆرگیاس" و "برۆتاگۆراس" بە ناوبانگۆریی فەیلەسووفە سۆفستایی یەکان. ئەم تاقمەش لە ناو خۆیاندا چەند بە شیکن. کاتی خۆی "سقراط" زۆر بە توندی بەر پەرچی داو نەتووە. بە لām ئەو نەهەبە کە ئەم جۆرە کەس و بیر و رایانە لە هەموو سەردەمێکدا بە کالای نوێ و ناوی جۆراو جۆرەو پەیدا دەبنەو. بۆ زیاده شارەزا بوون سەیری ئەم سەرچاوانە بکە: "شرح العقائد النسفية" لسعدالدين التفتازاني ص ۲۳-۲۵ طبعة تركيا سنة ۱۳۲۶ هـ، "کشاف اصطلاحات الفنون" للتهانوي ج ۱/ص ۶۶۵ طبعة کلکتە فی الهند عام ۱۸۶۲ م، "الموسوعة الفلسفية الميسرة" ج ۱/ص ۱۰۳۴ طبعة دار نهضة لبنان - بيروت سنة ۱۹۶۵ م. هەر و هە پێشە کبێ (مەهدی توحیدی پور) بۆ (نفحات الأنس) ی مەولانای جامی ص ۶۹-۷۰ ناشر: کتایفروشی سعیدی. (وەر گێڕ)

ئیددیعا کردنی ئەوەی کە ئەو هۆکارانەن ئەم بوونەوهره رێکوپێکه بەدی دەهێنن و لە نێوان چەندین شیمانه و گریمانی لەژمارەبەدەردا هەڵی دەبژێرن، واتە گیرانەوهری دروستبوونی ئەم بوونەوهره بۆ ئەو هۆکارانە، لە راستی دا، وەك ئەوە وایە کە: سەد مه‌حال قبول بکړیت، چونکه ئیددیعایه که له هه‌موو ته‌رازوویه کی ژیری‌یه‌وه تابلێی دووره و هه‌رگیز عه‌قل و فامی مروفی ژیر وهری ناگریت.

وهره با به‌ جوړیکی کاتی واز له‌ مه‌حاله به‌ئین و سه‌یریکی کاریگه‌ریی "هۆکاره‌ ماددی‌یه‌کان" بکه‌ین که به‌ لێکه‌وتن (التماس) ڕوو ده‌دات. ئەو‌ه‌تا ئەو لێکه‌وتنه‌ ته‌نها لێکه‌وتنیکه‌ له‌ ڕواڵه‌ت و ڕووی ده‌ره‌وه‌ی ئەو زینده‌وه‌ره‌دا. به‌لام دیوی ناوه‌وه‌ی ئەو زینده‌وه‌ره‌، که هه‌رگیز ده‌ستی هۆکاره‌ ماددی‌یه‌کانی پێ ناگات، گه‌لێ زیاتر له‌ چاو دیوی ده‌ره‌وه‌ی رێکوپێکه‌تر و گونج‌او‌تر و ئالۆز‌تره‌ و گه‌لێ ناسک و ته‌واوت‌ریشه‌. ته‌نانه‌ت ئەو زینده‌وه‌ره‌ بچووک و وردانه‌ی که هه‌رگیز جێی هۆکاره‌ ماددی‌یه‌کانیان تێدا نابێه‌وه‌ و ده‌ستی هۆکاره‌کانی ئەوانیان پێ ناگات، زۆر سه‌یرتر و ناوازه‌تر و رێکوپێکه‌تر له‌ چاو بوونەوهره‌یه‌ کجار گه‌وره‌ و هه‌ره‌ مه‌زنه‌کان.

که‌واته‌ گیرانەوهری دروستکردنیان بۆ لای هۆکاره‌ که‌ر و لال و ڕه‌ق و ته‌ق و ئەستور و نه‌زان و دوور له‌یه‌که‌تری و دژ به‌یه‌که‌کان، ئەوپه‌ری که‌روکویری نه‌بیت هه‌یجی تر نی‌یه‌!

رێگای دووه‌مه‌

مه‌سه‌له‌ی دووه‌مه‌یش که‌ بریتی‌یه‌ له‌ رسته‌ی: (خۆی له‌ خۆیه‌وه‌ پێکه‌اتوه‌) ئەویش، به‌ هه‌مان جوړ، چەندین مه‌حالی زۆری تێدا‌یه‌ و له‌ چه‌ند لایه‌نێکی زۆره‌وه‌ ده‌رده‌که‌وێ که‌ شتیکی به‌تال و نه‌گونج‌او‌ه‌.

به‌لام ئێمه‌ لێره‌دا ته‌نها سێ دانه‌ له‌ مه‌حالا‌نه‌ بۆ نمونه‌ باس ده‌که‌ین:

❖ مه‌حالی‌یه‌ که‌م:

ئە‌ی مروفی ملنه‌ده‌ری سه‌ر سه‌خت!

ئە‌م سه‌ر که‌شی و له‌خۆبایی بوونه‌ت تۆی هاویشتووه‌ته‌ ناو باوه‌شی گه‌وجی و گه‌. نۆیی‌یه‌کی به‌ کجار زۆره‌وه‌. ئەو‌ه‌تا وای لێ کردوویت که‌ باوه‌ر به‌ سەد و یه‌ك مه‌حال بکه‌یت!

ئەى نەسەلمێنەرى سەر سەخت!

تۆ بى هېچ گومانێك دەزانیت كە خۆت ھەيت و خاوەنى "بوون" یت. ھەر و ھا گومانەت لەو ھەشدا نى بە كە ماددەى كى ساكارى وشك و رەق نىیت تاكو ئالوگۆرت بەسەردا نەيت. بەلكو كارگەى كى گەورەى رېكۆپىكى ئەوتۆیت كە ئامىرە كانت ھەردەم لە تازەبوونەدان و، وەك كۆشكىكى گەورەش و ھايت كە ھەمىشە لایەنە كانى لە جموجوول و گۆرانكارىدان، چونكە خانە كانى جەستەت، بى هېچ وەستانێك، ھەمىشە لە كار و كۆششەدان و، بە چەندىن پەيوەندى جۆراو جۆر پەيوەستى "روالەتە كانى بوون" لە ناو گەردوونى دەورووبەرتدا. كەواتە ئەو خانانەى جەستەت ھەمىشە لە بەخشىن و وەرگرتەدان لە گەل بوونە وەراندە، بە تايبەتى لە لایەنە كانى: رۆزى و، مەسەلەى مانەوەى جۆر (نوع)ى مەرفەوہ..

ئەو ھەتا ملیۆنە ھا خانەى كارگوزارى ناو جەستەت لە كار و ئەر كى ئەستۆيان راناوەستن و، سەرگەرمى پارىزگارىي بەردەوامبوونى كارلێكە كانى نىوان خۆيان و ئەو وردەكارىيانەن كە لە نىوانیاندا ھەيە و، لە ھەولێ ئەو ھەشدا كە ھەرگىز پەيوەندى بە كانى نىوان خۆيان و بوونە وەرانی دەورووبەريان نەبچرێن. واتە زۆر بە لەسەر خۆي و مەترسى پەيوە ئەم كارانە ئەنجام دەدەن و ھەلوپەستىكى ئەوتۆ وەرە گرن كە لە گەل پەيوەندى بە كانى نىوانیاندا لەبار و گونجاو ىت. وەك بلى ئەم خانانەى جەستەت بۆ ھەموو بوونە وەرەن دەروان تاكو جىگای تۆى تىدا ببینن و، بە جۆرێك رەفتار دەكەن كە سوودى تۆى تىدا ىت. ئىتر تۆيش لە جىي خۆتدا و بەيى ئەو بارودۆخە ئاسايى و سەر سوور ھىنانەى خانە كانى جەستەت، سوود لەو بارەى ئەوان وەرە گرىت و بە سەر جەمى ھەستە ديار و ناديارە كانت لەزەت لە ھەموو چىژە كانى ژيانە دەبەيت.

جا ئەگەر باوەرەت و نەيىت كە: ئەو خانانەى لەشت برىتىن لە چەند كارمەندىكى بچووك لە لایەن خواوەندى بەدەستەلاتى ئەزەلى و چەند كار بى سپىراوێكى گوى رابەل بۆ ياسا كانى خواى گەورە.. يان چەند سەربازێك لە سوپای رېكۆپىكى خوادا.. يان نوو كە كانى قەلەمى توانستى خواى گەورە.. ياخود چەند نوختەيەك كە قەلەمى توانستى خواوەند دەيانكيشى و دەياننووسىت..

ئەگەر باوەرەت و نەيىت، دەبى لەو باوەرەدا بىت كە ھەر چى خانەى كارگوزار (بۆ نمونە لە چاوتدا) ھەن، ھەريە كەيان چاوينكى فراوانى بىنەرى ئەوتۆى ھەيىت كە ھەموو بەش و لایەنە كانى جەستەت بىنىت و چاوى لە سەر جەمى ئەو بوونە وەرەنە بىت كە

په یوه نډیت له گه لیاندا هیه و، ټاگاداری هموو رووداوه کانی ژبانی رابوردوو و ئیستا و ټاینده ی تو بیت و، باوک و باپیر و بنه چت له گهل منال و بهره و وچه کانت بناسیت و، ئنجا سرچاوه ی ټمو توخمانهش که له شی تزیان لسی پیکهاتوو و ټهو گه نجینانهش که رژی تزیان لیوه دیت، هموویان بزائیت و شاره زایان بیت. کهواته بهم پی یه، ده بی هرچی خانه ی کارگوزار له ناو جه سته ندا ههن، هموو یه کیکیان خاوه نی ژیری یه کی گهلنی مه زن و ناوازه بن!!

ده سا ټی ټمو که سه ی که ژیری خوی له کارخستوو و باوه ری به بیر و بزچوونی ټاوا هیه!

ټایا نیسبه تډانی ټم هموو عه قل و شعور و هه ست و ژیری یه ی که ملیونیک ټه فلاتون نی یانه، له ټنها یه که گهر دبله ی ناو ژیری یه که، که که سانی وه که ټو لینی بی به شن، ټه فسانه و گهو جایه تی یه کی له راده به در نی یه؟

❖ مه حالی دوو هم:

ټم جه سته یه ی ټوی مروف، وه که کوشکیکی گه وره ی ټاوه دان وایه که هه زار و یه که گومه زی ټیدا بیت و، هه ری که له و گومه زانهش به مه حکه می و بی هیچ ستوونیک یه کیان گرتیت و چه نډین به ردیان پیدا هه لو اسرایت. ټه نانه ت جه سته ی ټو - گهر سرنجی بدهیت - هه زاران ټه ونده ی ټم کوشکه سر سوور هینه تره. چونکه کوشکی جه سته هه میسه ټالو گوری به سهردا دیت و به ره و جوانتر دهرات و زور به ریکوپنیکیش له تازه بوونه و دایه.

خو ټه گهر هیچ سرنجیک له "گیان" و "دل" و هه سته ناسکه مه عنوی یه کانی تر نه ده بن که له ټو دا دانراون، که هه ری که کیان موعجیزه یه کی سر به خون بو خویان، به لکو ټه نها یه که ټه نډام له نیوان ټه نډامه ټاشکرا کانی جه سته ندا به نمونه بهینینه وه، ټه واده بینین ټه و ټه نډامه وه که خانوویه که وایه که چه نډ گومه زیکی ټیدا بیت، چونکه ټه و خانانه ی که له و ټه نډامه دان وه که به ردی گومه ز به وپه ری پیکي و جوانی و ورده کاری یه وه یه کیان گرتوو و ټه لاریکی گهلنی ناوازه و جوانیان پیکه ناوه و، به مهش یه کی که له موعجیزه کانی توانستی خواوه نډیان - وه که "چاو" یان "زمان" - در خستوو.

جا ټه گهر ټم خانانه ی له شت له لایه ن خوی گه وره وه کاریان پی نه سپیراییت و گوئی رایه لی فرمانه کانی خواوه نډی به دیهینه نه بن، ده بی هه ری که له و گهر دیلانه فرمانده ی ټه وانی تر بیت و له هه مان کاتا له ژیر فرمانیشاندا بیت! واته له روانگه ی

دهسته‌لات و فهرمانده‌یی یه‌وه له‌وانی تر بچیت و له هه‌مان کاتدا دژیشیان بیت! هه‌روه‌ها ده‌بی زۆربه‌ی ئه‌و سیفه‌تانه‌ی که ته‌نها شایسته‌ی خوای گه‌وره‌ن، له‌و گه‌ردیله‌یه‌دا بین و، هه‌موو یه‌ کی‌ک له‌و گه‌ردیلا نه‌ سه‌ربه‌ست و ده‌ست به‌سه‌راویش بن له‌یه‌ک کاتدا! جا هه‌ر که‌س خاوه‌نی هینده‌ی گه‌ردیله‌یه‌ک هه‌ست و شه‌وور بیت، ده‌زانیت که هه‌ر گیز نا‌گۆنجیت به‌دییه‌نانه‌ی ئه‌و به‌دییه‌ناره‌و ریکوینکه‌ی که به‌هۆی نه‌یه‌نی "یه‌کتابی" یه‌وه یه‌کیکه‌ له‌ شوینه‌واره‌کانی تا‌ک و ته‌نیا‌یی به‌دییه‌نه‌ر، بدریته‌ پال چه‌ندین خانه‌ی زۆر و له‌ژماره‌به‌ده‌ر. ته‌نانه‌ت که بیر له‌مه‌ ده‌کاته‌وه سه‌د مه‌حالی تیدا ده‌بینیت.

❖ مه‌حالی سیه‌م:

ئه‌گه‌ر جه‌سته‌ی تۆ به‌قه‌له‌می خاوه‌ندی تا‌ک و ته‌نیا و خاوه‌ن توانستی ئه‌زه‌لی نه‌نووسراییت، به‌لکه‌و له‌ چاپخانه‌کانی سه‌روشت و هۆکاره‌کاندا له‌ چاپ دراییت، ده‌بی - له‌و حاله‌ته‌دا - به‌ئەندازه‌ی ژماره‌ی پیکهاته‌ ریکوینکه‌کانی جه‌سته‌ت، هه‌ر له‌ بچوو‌کترین خانه‌ی کارگوزاره‌وه تا ده‌گاته‌ گه‌وره‌ترین و فراوانترین ئامیزی کارگیر له‌و جه‌سته‌یه‌دا، قالی سه‌روشتی بین بۆ دروستکردن و به‌دییه‌نانه‌یان!

با ئه‌م کتیه‌ی به‌رده‌ستمان به‌نمونه‌ به‌یه‌ینه‌وه، تا‌کو له‌مه‌حاله‌تی بگه‌ین:

ئه‌گه‌ر له‌و باوه‌ره‌دا بیت که ئه‌م کتیه‌ به‌ ده‌ست نووسراوه‌ته‌وه، ئه‌وا ده‌زانین نووسه‌ره‌که‌ی ته‌نیا یه‌ک قه‌له‌می به‌سه‌ بیگریت به‌ ده‌سته‌وه و ئه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌تی به‌ زانیاری خۆی پێی بنوسیته‌وه..

به‌لام ئه‌گه‌ر وا نه‌زانیت که به‌قه‌له‌م و ده‌ستی یه‌ک نووسه‌ر نووسراوه‌ته‌وه، و، و، دابریت که: "خۆی له‌ خۆیه‌وه پیکهاته‌وه" یان ئه‌و نووسینه‌ به‌ "کرده‌ی سه‌روشت" دابریت، ئه‌وا ده‌بی هه‌ر پیتیکی ئه‌و کتیه‌ قه‌له‌میکی کانه‌زایی تایه‌تی خۆی بیست. واته‌ وه‌ک ئه‌و پته‌ کانه‌زایی یانه‌ی که له‌ چاپخانه‌کاندا هه‌ن و به‌ئەندازه‌ی ژماره‌ی پته‌کان و به‌ گۆیه‌ی شکل و شیوه‌یان، ده‌بی وه‌ک ئه‌مه‌، به‌ئەندازه‌ی پته‌کانی ئه‌م کتیه‌ و به‌پێی شکل و شیوه‌یان، قه‌له‌م بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ بین. به‌ واتایه‌کی تر: له‌ بریی یه‌ک دانه‌ قه‌له‌م بۆ نووسینه‌وه‌ی ئه‌م کتیه‌، ده‌بی به‌ئەندازه‌ی پته‌کانی خۆی قه‌له‌م بیست.

کاتی وه‌ها‌یش ده‌بی که هه‌ندی له‌و پتانه‌ گه‌لنی گه‌وره‌ن و به‌ئەندازه‌ی لاپه‌ره‌یه‌کی ته‌واو زانیاری یان به‌خه‌تیکی ورد و باریک تیدا نووسراوه‌ته‌وه. جا له‌ حاله‌تی وادا ده‌بی بۆ نووسینی ئه‌م چه‌شنه‌ پته‌ گه‌ورانه‌، هه‌زاران قه‌له‌می بچوو‌ک بین تا‌کو ئه‌و پته‌ وردانه‌ له‌ناو ئه‌و پته‌ گه‌ورانه‌دا بنوسن!

ئىستا چى دەلئىت گەر ئەو پىتانه بە چەشتىكى رىكوپىك يە كيان گرتىت و چووبىن بەناو يە كترى دا و شىۋە و شىكلى جەستەى تۇيان وەر گرتىت؟ خۇ ئە گەر ئەم پىتە پىكھىنەرانى جەستەت بە چاپى سروسىت و كردهى ھۆكارە كان دابىئىت، ئەو دەبى لى ھەموو بە شىك لى بە شەكانى جەستەتدا و لى گشت فەرمانگەكانى دا، بە ئەندازەى ئەو پىكھاتورانەى كە لى ژمارە نايەن، قالب ھەبن تاكو ئەو پىتانه پىكھىن!

وا دابى لى ھەم حالەتەشدا، كە مەھالىكە و سەد مەھالى تى لى دەبىتەو، تو دىت و دەلئىت: دە گونجى روو بدات. بەلام ئايا ھىشتا لىم كاتەشدا، واتە ئە گەر نووسىنى كىتە كە ھى يەك قەلەم نەبىت، خودى ئەو قەلەم و پىتە كانزايى يانەش بە ئەندازەى ژمارەى خۇيان پىوستان بە چەند قەلەم و قالب و پىتە نايىت تاكو دروستيان بىكەن؟! چونكە ئاشكرايە ھەموويان دروست كراون و پىوستان بە بەدبىھنەر و دروستكەرىك ھەبە تاكو بەدىيان بىھىت و دروستيان بىكات!

ئىز بەم چەشنە ھەتا درىزەى پى بدەت و لى بىكولتەو و پىز لى قول بىتەو، پىوستان بە قالبى زىاتر دەكات و ئەنجامدانى كارە كە پىز درىزە دە كىشىت و، زنجىرە لى دواى زنجىرەى تى لى دەبىتەو!

دەسا تۇش، لى روانگەى ئەم غونەبەو، لى رادەى لاوازى و ھەلەبى و نەخۇشى ئەم بىروپايە تى بىگە كە بە ئەندازەى خانەكانى جەستەت خورافەت و مەھالى تىدا جەم بوو! دەسا ئەى ئەو كەسە سەرسەختەى كە ژىرىى خۇى لى كار خستوو!

بۇلاى ژىرىى خۇت بىگەرپەرەو، واز لىم گومرپايى يە ئاپروو بەرە بىتە و، دەستى لى ھەلەبىرە!

رېگای سى ھەم

وشەى سى ھەمىش كە سەبارەت بە ھەموو شىك لىم بوونەو ھەدا دەلئىت: (سروسىت داخوازى بوو). واتە لەسەر داخوازى سروسىت ھاتوو تە دى. ئەم بىرپارەش چەندەھا مەھالى زور و زەبەندەى تىدايە. بەلام تەنھا سىيانىان بۇ غونە باس دەكەن:

❀ مەھالى يە كەم:

ئە گەر بىت و ئەو رىكوپىكى و بەدبىھنەى كە لەناو بوونەو ھەرا بە تايەتەى زىندەو ھەراندا بە ئاشكرا دەبىرەن و، نىشانەى دانايى و بەسەرەتەى بە جوانى تىدا بەدى دەكرىت، ئە گەر ئەمانە بە كارى نووسىنى قەلەمى قەدەر و توانستى رەھا و بى سنوورى

خوای گه‌وره دانه‌نرین و، بدرینه پال "سروش" ی گیت و گه‌لخ و کهر و لال، یان "هیز" ی ئەو سروشته بئ هه‌سته، ئەوا ده‌بئ سروشت بۆ به‌دییه‌نانی ئەمانه له هه‌موو شتی‌کدا چه‌ندین کار‌گه و چاپخانه‌ی له‌ژماره‌به‌ده‌ر دروست بکات، یان له هه‌موو شتی‌کدا توانا و ده‌سته‌لاتیکی ئەوتۆ دابنیت که بتوانیت سه‌رجه‌می گه‌ردوون به‌دی به‌ییت و، دانایی‌یه‌کی کار‌گیری کارامه‌ش به هه‌موو شتی‌ک به‌خشیت که هه‌موو کاروباره‌کانی گه‌ردوون به‌پێوه‌بیات!

بۆ نمونه:

دروشه‌نه‌وه و شکانه‌وه‌ی تیشکی خۆر که به سه‌ر هه‌موو دڵۆپه‌ ئاوه ورشه‌داره‌کان و ورده‌شووشه‌په‌رش و بلاوه‌کانی رووی زه‌وی دا‌ده‌رده‌که‌ون و ده‌بریسکینه‌وه، وه‌کو چه‌ند ورده‌خۆریکی بچووک له به‌رچاودا خۆیان ده‌نوین..

جا ئە‌گه‌ر ئەم دروشه‌نه‌وه و بریسکانه‌وه زۆرانه به‌هی ئەو خۆره‌راسته‌قینه و تیشک‌داره‌ی ئاسمان و به بریسکانه‌وه‌ی ئەو دانه‌نرین، ئەوا ده‌بئ باوه‌ر به‌وه‌بکریت که له هه‌موو دڵۆپه‌ ئاوێک و پارچه‌شووشه‌یه‌کدا - که جیی هیچ شتی‌کیان تیدا نابێته‌وه - خۆریکی راسته‌قینه و سروشتی هه‌بیت که هه‌موو سیفەت و ئە‌د‌گاره‌کانی خۆری راسته‌قینه‌ی ناو‌جهر‌گه‌ی ئاسمانی تیدا بێت. واته: ده‌بئ باوه‌ر به‌وه‌بکریت که به ئە‌ندازه‌ی گه‌ردیله‌کانی ئەو پارچه‌شووشانه، خۆری راسته‌قینه‌له‌و شووشانه‌دا بێت!

ئیمه‌ش له‌به‌ر پروناکیی ئەم نمونه‌یه‌دا ده‌لین:

ئە‌گه‌ر به‌دییه‌نانی بوونه‌وه‌ران و زینده‌وه‌ران راسته‌وخۆ نه‌دریته‌ پال دروشه‌نه‌وه‌ی ناوه‌جوانه‌کانی نووری ئە‌زه‌لیی زه‌وی و ئاسمانه‌کان که خوای گه‌وره‌ی به‌ده‌سته‌لاته، ده‌بئ باوه‌ر به "سروش" و "هیز" ی‌کی ئەوتۆ بکریت که له هه‌موو بوونه‌وه‌ری‌کدا (به‌تایبه‌تی له زینده‌وه‌ر‌اندا) توانست و ویست و زانست و دانستی‌کی په‌هایان بێت. واته ده‌بئ باوه‌ر به‌بوونی خوایه‌تی و په‌روه‌ر‌د‌گاری‌تی له هه‌موو به‌شی‌کی بوونه‌وه‌ردا بکریت!

خۆ دیاره‌ ئەم جو‌ره‌بیر‌کردنه‌وه‌چه‌وت و نه‌زۆ‌کانه، له هه‌موو مه‌حالی‌ک به‌تال‌ت‌ره و خورافه‌ت و ئە‌فسانه‌ی گه‌لی زیاتری تیدا کۆبووته‌وه! چونکه‌ بئ‌گومان ئەو که‌سه‌ی که ئەم هه‌موو سنعه‌ت و ورده‌کاری‌یه‌ ناوازه و قه‌شه‌نگانه‌ی داهینانی خوای گه‌وره - که نه‌بچوو‌کت‌رین شتی‌شدا به‌ئاشک‌را ده‌بینرین - بۆ سروشتیکی وه‌همی و بئ‌بایه‌خ و بئ‌هه‌ست و نه‌ست ده‌گیر‌پته‌وه، ئەوا بیر و بۆ‌چوونی خۆی دا‌به‌زاندووته‌ ئاست و پله‌یه‌کی گه‌لی نزم‌تر له‌هی ئا‌ژه‌له‌ نه‌زان و نه‌فامه‌کان!

❁ مه حالى دووهم:

ئه گهر ئهم بوونه وهرانهی که له وپه پری "پیکوپیکى" و "جوانى" دان و دارای ورده کارى و دانستى تهاون و به تهر ازوى ههستىارى سه رنه که به دى هینراون، به کارى به کینکى به توانای خاوه ن توانست و دانستى ره ها دانه نرین و، له بریى ئهو، به کرده ی "سروش ت" بزائرن، ئه واده بى ئهم سروشته له هه موو مشتیک "خاک" دا - که کارگه و شه تلگای گول و به رو بوومه کانه - به ئه ندازه ی ژماره ی کارگه و چاپخانه کانى ئه وروپا کارگه و چاپخانه ئاماده بکات، تاکو ئهو مشته خاکه بوى بپه خست که به م چه شنه بیست به کارگه ی ئهو گول ه جوان و به رو بوومه ناسکانه!

چونکه ئهو مشته خاکه ی که وهك شه تلگایه کى بچووک وایه، توانا و لیها تینکى راسته قینه ی ئه و توى تیدا به که ئه گهر هه رچى توى گول و به رو بوومه جیاواز و جوراو جورا و رهنگا و رهنگه کانى دنیا هه ن، به نوره و به جیا جیا له و مشته خاکه دا بچینرین، ده توانیت هه موویان سهوز بکات.

جا ئه گهر ئهم توانا و لیها تنه بۆ توانستى به دیهینه رانه ی ئهو خوا وهنده مه زنه نه گیر ریته وه که توانای به سه ر هه موو شتیکدا هیه، ئه واده بى بۆ هه موو به کیک له و گولانه ی که له دنیا دا هه ن، مه کینه به کى تایه تی و مهعنه و بى سروشتى له و مشته خاکه دا بیست! ده نا هه رگیز ئهو هه موو گول و به رو بوومه جوراو جورا نه ی ده یانینین، پهیدا نابن و نایه نه جیهانى بوونه وه. چونکه تۆوه کان - وهك ئاوى مه نى و هیلکه کان - مادده کانیا ن له یهك ده چن، که بریتین له ئۆکسجین و هايدرو جین و کاربۆن و ئازۆت و، بى هیچ شیوه و شکلیکى دیارى کرا و تیکه لى به کترى بوون و هه موویان پیکه وه هه لشیلراون.

ئنجاده بى ئه وهش بزائرن که هه رکام له: (هه واهه و گه رما و تیشک و ئاو) چه ند شتیکى ساکارن و، هیه چیا ن خاوه نى هه ست و شعور و ژیرى نین و، وهك لافا و به ناو شتاند ا دین و ده رۆن..

جایه کگرتن و پیکهاتنى ئهو گول ه له ژماره به ده رانه (له روانگه ی سروشته وه) به و وینه و شکل و شیوه و چۆنیتى به جوان و دلگیرانه و به و پیکوپیکى و ورده کارى به ی که له بهر چا ودا به، به ئاشکرا و پۆیستى و به داهه ت داخوازى ئه وه ده بیست که له و مشته خاکه دا هینه ده کارگه و چاپخانه ی بچووک بچووک هه بن که زۆر له ژماره ی کارگه و

چاپخانه کانی ئەوروپا زیاتر بن، تاكو "سروش" چینی ئەو کالای زیندوووانەى لە توانادا بێت و بەو تانویۆیەى کە لە بەرچاودایە، ئەو نەخش و نیکارە پەنگین و جوانانە برازنیتهوه و بیانە خشیئت!!

بروانە بیر و بۆچوونە ئیلهادی یەكەى سروشت پەرستان، چەندە لە راستە شەقامی ژیریى ساغی مرقفەوه دووره! ئەمە بە باشی بزانه و، ئنجا ئاستی بیر کردنەوهى ئەو کەسانەى پێ هەلبەسەنگینە کە لافى ژیری و زانست لێ دەدەن، کە چى لە هەمان کاتدا "سروش" یش بە بەدیھێنەر دەزانن! با بۆت دەربکەوێت کە چەندە لە هەموو تەرازوویە کى ژیری یەوه دوورن و، بزانیتهوانەى کە ئەفسانە و خورافەتیکى هەرگیز نەگونجای ئاوهەما مەحالیان کردووه بە رێباز بۆ خۆیان، چەندە شایستەى سووکایەتى و گالته پێ کردن! ئیتر بۆ خۆت گالتهیان پێ بکە و، بەو روانینە سووکەى شایانیانە، بۆیان بروانە!

ئەگەر کەسێک پرسیار بکات و بڵێت:

بەلێ راستە، ئەگەر بەدیھێنانى بوونەوهەران بدریتە پال "سروش" ئەوا گەلێ گێروگرفت و مەحالى زۆرمان دینە رێ.. بەلام کاتى کە بەدیھێنان بە گشتى دەدریتە پال خواوەندى تاك و تەنیا و بێ هاوێل و هاوبەش، ئایا چۆن ئەو هەموو گێروگرفتانه چارەسەر دەکړن و لەسەر رێدا نامێنن و تارادەى: ئاسانى و پێویست، "بەدیھێنان" دەبێت بە کارىکى سووک و ئاسان بە لای توانستى ئەو خواوەندەوه؟

وەلام:

هەر وهك لە مەحالى یەكەمدا بۆمان روون بوووه، بریسکانهوه و درەوشانەوهى تیشكى خۆر، بەوپەرى ئاسانى و بێ هیچ گێروگرفتێك، خۆى لە هەموو ماددەیه كدا دەرخست، هەر لە بچووكترین شتى بێ گیانى وەك شووشە وردەكانەوه تا دەگاتە فراوانترین تەختایى وەك زەریا و ئوقیانوسەكان. ئەو تا بە چاوى خۆمان دەبینن کە: ئەم "خۆر"ە رووناكى و کاریگەرى و شوێنەوارى خۆى - بەوپەرى ئاسانى - لەو شتانهدا دەرخست، وەك بلیتى هەریە کە لەو بریسکانهوانە خۆرىکى میسالى بن..

جا ئەگەر ئەو پەيوەندى و نېسبەتەى نێوان خۆر و ئەوانەى باسمان کردن، بېچرێت، ئەوا دەبێ باوەر بەوه بکړیت کە: هەریە کە لەو گەردیلانە، خۆرىکى سروشتى تێدا یە و هەریە کە لەو خۆرانەش خواوەنى بوونیکى خۆبى و دەرە کى یە! دیارە ئەمەش دەرەنجامیکى هێندە مەحالى و نەگونجاولە کە هیچ عەقلىک وەرى ناگړیت و پێى رازى ناییت.

ههروهك ئەمه لىم ئومونەيدا وايە، بەدیهیان و دروستکردنى هەموو شتێكىش بە هەمان جۆرە، چونكە ئەگەر راستەوخۆ بدریتە پال خواوەندى تاك و تەنیا و صەمەد و بى ھاوبەش، ئەواتا رادە و پلەى "وجوب" بەدیهیان كاریكى ئاسان دەبێت، چونكە ئەو كاتە هەر بوونەوهرێك پێویستى بە هەر شتێك بێت، دەتوانرێ بەوپەرى ئاسانى ئەو پێداویستى یەى بە دەست بگهیه نریت، ئەویش لە رینگای: "لێ درەوشانەوه" و "پەيوەندى بوون" هەو.

بەلام گەر ئەو نەبێت و پەيوەندى یە بچڕنرێ و گۆرپاى و بەكارهێنان و فرمان پێ سپاردن لە گۆرپێدا نەمێنێت و، لە جیگایاندا سەرپێچى كردن و خۆدزبنەوه لە فەرمانەكان دابنریت و، هەموو شتێكى ناو ئەم بوونەوهرەش بە سەر بەستى و بەرەلایى وازى لێ بهێنریت.. یان ئەم كارە بە "سروش" بسپێریت.. ئەوا بە سەدان هەزار گێروگرفت، كە دەگەنە رادە و پلەى نە گونجێ (الإمتناع) سەر هەلەدەدەن و پەیدا دەبن، بە رادەیهك كە تەنها بۆ دروستکردنى تەنها يەك دانە "میش" ی بچووك پێویست دەكات ئەو سروشتە كتو كۆپى كە لەو میشەدا یە، خواوەنى دەستەلانیكى ئەوتۆ بێت بتوانیت هەموو گەردوونى پێ دروست بكات و، دارای دانستێكى وەهايش بێت كە بتوانیت ئەم بوونەوهرە گەورەیهى پێ بەرپۆه ببات! چونكە میش هەر چەندە لە قەبارەدا بچوو كە، بەلام گەلى بە جوانى و رێكویى خولقی سەراوه و، زۆربەى ماددە پێكهێنەرەكانى بوونەوهرانى تێدا جەم بووه، وەك بلى پێستى پوخته كراوى ئەو بوونەوهرانە بێت. خۆ ئەمەش تەنها يەك دانە مەحالى نى یە هەتا كۆتایى پێ بێت و بپرێتەوه، بەلكو هەزار و يەك مەحالى تێدا یە كە لەو یەكەم مەحالهوه سەر هەلەدەدەن و پەیدا دەبن!

بە كورتى و پوختى:

ههروهك بوونى هاوتا و ھاوبەش لە "خوايهتى" ی خواى گەورەدا شتێكى مەحالى و نە گونجاوه، دەست وەردانىش لە "پەروەردگارىتى" ی خواى گەورەدا و خۆ هەلقورتاندى لە كاروبارى بەدیهیانى ئەو شانەى كە ئەو بەدیان دەهێنێ، بە هەمان جۆر، مەحالى و نە گونجاوه!

سەبارەت بەو گێروگرفتەنەش كە لە مەحالى دوو هەمدا باس كران و لە بەشىكى زۆرى پەيامەكاندا چەسپاندوومان، لەو هەدايه كە وتمان:

"هەر كاتێك بەدیهیانى هەموو شتێك بدریتە پال خواى تاك و تەنیا، وەك دروستکردنى تەنها يەك دانە شت كارە كە ئاسان دەبێت، بەلام ئەگەر بدریتە پال

سروشت و هۆکاره کان، ئەوا بەدیھێنانی یەك دانە شت بە ئەندازەی دروستکردنی هەموان سەخت و پڕ لە کێشه و گیر و گرفت دەبێت."

جا لەبەر ئەوەی ئەم دەرەنجامەمان بە چەندین بەلگەی توندوتۆڵ و سەلێنەر لە چەندین پەیامدا چەسپاندوو، ئەوا لێرەدا پوختەی یەكێك لەو بەلگانە باس دەکەین:

ئەگەر کەسێك - چ بە سەربازی و چ بە فەرمانبەری و کارمەندی دەولەت - پەیوەندی لە گەڵ پادشایە کدا بەست و پالێ بە دەستەلاتی ئەو پادشایەو دا، ئەوا دەتوانێت سەد هەزار هیندە ئەو کارانە جێ بە جێ بکات کە بە تەنها توانستی خۆی دەتوانێت ئەنجامیان بدات. دیارە ئەمەش بەهۆی پالێدانەو یەو بە هێزی ئەو پەیوەندی و نەیسبەتە ی کە لە گەڵ پادشادا هەبێت.

بۆ نمونە: ئەم سەربازە، هەرچەندە یەك کەسی تاك و تەنیا، کەچی هەندێ جار دەتوانێت بە ناوی پادشاه فەرماندە یەکی گەورە ی سوپای دۆژمن دیل بکات، چونکە هەموو ئەو ئامێر و کەرەسە و تەقەمەنی یانە ی کە بۆ ئەم چەشنە کارانە پێویستی پێیان دەبێت، ئەم خۆی هەلیان ناگرێت و ناچاریش نی یە کە خۆی هەلیان بگرێت، بەلکو گەنجینە ی پادشا ئەم شتانە ی بۆ دابین دەکات و، ئەو کەرتانە ی سوپاکەشی کە ئەم کارەیان خراوە تە ئەستۆ بۆی دەهێنن و هەلی دەگرن. هەموو ئەمانەش لە سایە ی ئەو پەیوەندی و پالێ پێوەدان و نەیسبەت پەیدا کردنە یەتی لە گەڵ پادشادا. ئەو تە چەند کرداریکی وەهای لە سەر دەست روودەدات کە وەك کرداری پادشایەکی مەزن وان و، چەند جێ دەست و ئاسەوارێکی ش دەخاتە روو کە وەك هی سوپایەکی گەورە دەنوێن.. کەواتە ئەم سەربازە سەر بە پادشایە، وەك ئەو میروولە یە وایە کە بەو کارمەندی و پالێ پێوەدان و نەیسبەت پەیدا کردنە ی، دەتوانێت کۆشکی فیرعەونیکی سەمکار بپروو خێنێت و.. وەك میشوولە یە کە دەرە کەوێت کە لە سایە ی ئەو نەیسبەت و پەیوەندی یەو دەتوانێت نەمروودیکی سەرکەش لە ناو بەرێت و.. چەشنی "تۆو" ی درەختی "سەو بەر" ی لێ دێت، کە هیندە بچوو کە وەك دەنکە گەنێك وایە، بەلام لە رێی ئەو پەیوەندی و نەیسبەتەو، سەر جەمی ئامێرەکانی ئەو درەختە زەبەلاحە ی سەو بەر بێ دە گە یە نێت و گشت پێکەاتەکانیشی گەشە بێ دە سینێت^(۱).

(۱) بەلێ، ئەگەر پەیوەندی و نەیسبەت لە نیواندا هەبوو، ئەوا ئەو تۆو فەرمان لە قەدەری خوا وەردە گرێت و شەرفی ئەنجامدانی ئەو کردارە ی دەدرێت.. بەلام ئەگەر ئەو پەیوەندی و نەیسبەتە ی بچرێت، ئەوا تەنها دروستکردنی خۆی ئەو تۆو داخواری هیندە توانست و مەهارەت و ئامێری جۆراوجۆری ئەو تۆو دەبێت کە

خۆ ئه گهر ئه و په یوه ندى و نى سه ته له نى وان پادشا و ئه و سه ر بازه دا بچر پى و
 فه ر مان به رى به كه شى لى بسى نر ته وه، ئه و ده بى سه ر جه مى ئه و كرده رانه ی كه ئه نجامى ان
 ده دات هه ر ته نها بۆ خۆى بى انگر ته ئه ستۆى و له سه ر شان و به ده ست و بازو وى خۆى
 پى وى ستى به كانى هه ل بگرى و به كه ره سه و ئامى ره كانى سه ر شانى خۆى قورس و
 مان دو و بكات! دىاره ئه و كاته ش ته نها به گو رى هى هى زى ده ست و بازو وى لا وازى خۆى
 ده توائى ت ئه و كرده رانه راپه ر پى ت و، ته نها هى نده ی له توائدا ده پى ت كه له گه ل بر و
 ئه ن دازه ی ئه و كه ره سانه ی هه لى گرتو و بگو نچى ت، به چه شنى ك كه ئه گه ر دا وای
 ئه نجامدانى ئه و كرده رانه ی لى بگرى ت كه له حا له تى به كه مدا به و په رى ئاسانى ئه نجامى
 ده دان، ئه و ده سه و سانى و بى توائى خۆى به ئاشكرا ده ر ده پى ت. مه گه ر (كه ئه مه ش به
 ئاشكرا شتى كى مه حا له) بتوائى هى زى سو پايه كى ته و او له ده ست و بازو وى خۆى دا
 كۆ بكا ته وه و گشت كار گه ی كه ره سه و ئامى ره كانى سو پاش ته نها خۆى به كۆل
 هه لى ان بگرى ت!!

خا وه نى ئه و ئه ندى شه ی كه له بۆ شابى وه هم و و رپنه ی وادا مه له ده كات، كه به م
 رو و نكر د نه وه راده ی وه هم و و رپنه كانى خۆى بۆ ده ر ده كه وى ت، له ته رى قى و شه رم و
 شو و رى ئه م ئه ندى شه ی دا، رو وى خۆى ده شار ته وه و له به ر چا ودا خۆى و ن ده كات!
 له مانه ی پى شه وه ده گى نه ئه و ئه نجامه ی كه:

ته سلیم كردن و گى رانه وى هه موو كار و بارى كى بو و نه و ه ران بۆ خوا وه ندى "واجب
 الوجود" تا پله ی (پى وى ستى) كارى كى ئاسانه .. به لام گى رانه وى به دى هى نان بۆ "سرو شت"
 تا راده ی (نه گو نجا وى) مه حا ل و پر له كى شه و گى رو گرفته و، بى رى كه له ده ره وى باز نه ی
 ژى رى دا يه .

گه لى له پى وى ستى به كانى درو سكر دنى دره ختى زه به لاحى سه و به ر زى اتر بن! چونكه ده بى هه موو ئه ندامه كانى
 ئه و دره خته سه و به ره - كه به كى كه له ئاسه واره دىار و ئاشكرا كانى توائى خوا وه ند و له نا و چىا و
 شاخه كاندان و ئه و نه دى تر جوانى ان به و چىا و شاخانه به خشى وه - له دوو تو بى ئه و تۆ وده بى (كه له
 راستى دا ئه وى ش دره ختى كى مه عه وى به و به كى كه له جى ده سه تى كانى قه ده رى خوا وه ند) چونكه كار گه ی ئه و
 دره خته بالا به رزه له نا و ئه و تۆ وده دا يه . جا ئه و دره خته مه عه وى به ی كه قه ده رى خوا له و تۆ وده درو ستى
 كرده و، له پاشاندا، به توائى ئه و خوا يه، شك ل و شى وه دره ختى كى به ر جه سه تى سه و به ر و ده ر گرى ت.
 (دانهر)

✿ مہ حالی سی مہم:

ئەم مەھالە، لە هەندێ پەیامدا، بە دوو نمونە پروون کراوەتەو:

نمونە یەکەم:

جاريكيان مرقۇڭىكى تەۋا نەزان كە لەۋەو پىش ھىچ لايەنىكى شارستانىتى نە بە چاۋ
يىنىبو نە بە تەسەۋورىشى دا ھاتبو، لە يىبانيكى تاريك و چۆلدا كۆشكىكى ھىندە
گەۋرە و جوان دەيىنىت كە بەۋپەرى جوانكارى و ئارايشت پازابوۋەو، تازەترىن
ئامىر و پىداۋىستى شارستانىتى رۇژگارى تىدا ئامادە كر ابو و، لە تاريكايى ئەو يىبابانە
چۆل و سامنا كەدا تريفەى گلۇپە كانى و ورشەى تيشكە كانى ئەو ناۋەيان رۈوناك
كر دبوۋەو.

ئەم مەزھەب نەشارەزايە پۈشتە ناو كۆشكە كە و، ھەتتا تۈنۈكى بە ناۋىدا گەپرا و، بە وردى سەرنجى ھەموو نەھۇم و بەشە كانى دا. لە ئەنجامدا كارامەتتى و ناۋازەتتى بىياتتەنى كۆشكە كە و نەخشونىگارى دىۋارە كان و وردىسى جوانكارى يە كانى، گەفتارى سەرسامى و ھەپەسانىان كەرد! ئىنجا نەزانى و گىلى و ساۋىلكەتتى لەرادە بەدەرىشى و ايان بىرەدە ھەم و ئەندىشە يەو ھە كۆشكە - لە خۆى دا - خاۋەنى ژيان بىت و، تۈنۈكى بىياتتەنى خۆى و سەرجەم ژوور و ھۆلە كانى بىت و، ھەر خۇشى و تەنە نەخشونىگەرە پەنگىن و سەرنج پاكىشە كانى كىشابىن! ئەم گومانەش تەنە ئەنجامى ئەو ھە بوو كە تەسەۋۋرى نەدە كەرد لە دەروەى كۆشك و لەو بىابانە چۆلەدا كەسەك بىت بىياتتەنى ئەم كۆشكە ناۋازەتتى لە تۈنۈكىدا!

له بهر نه وه و بۆ مه به سستی دۆزینه وه ی "بنیانه ر" ی ئهم كۆشكه ناوازه یه، ده سستی به گه ران و پشكین كرد له نیوان شتانی ناو كۆشكه كه دا و، به وردی چاوی به ناویاندا ده گیرا تاكو شتیك بدۆزیته وه دروستكردن و پازاندنه وه ی كۆشك و داينكردن و دانانی كه ره سه كانی ناوی له توانادا ییت. به لام هه رچه نده مرۆفینکی دنیا نه دیو بوو، كه چی هه ر شتیکی ده یینی عه قلی په سه ندی نه ده كرد كه به دیهینه ری ئه و كۆشكه په نگیڤ و ناوازه یه ییت.

پاش ماوئەيە كي گەران و پشكەين، كتوپر له گۆشهيه كي كۆشكه كه دا دهفته ريكي دۆزى يەوه كه پلان و نه خشه ي بنيا تنان و، پيرستى ناوهرۆك و، ياساكانى به كارهيئان و پرۆگرامى به ريوه بر دنى شتاني ناو نه و كۆشكه ي تيدا نوو سرابووه وه.

خۆ هەر چهندهش ئهو دهفتهره - له راستی دا - چهشنی ههموو ئهو شتانهی که تیای دا نوو سراون، بنیاتان و رازاندنهوی ئهو کۆشکهی له بار دا نییه، چونکه نه دهستی ههیه کاری پێ بکات و نه چاویشی ههیه تا پێی ببینیت، که چی له گهڵ ئهو شدا، ئهم کهسه نهشاره زایه ئهو دهفتهرهی پهسهند کرد و پێی وابوو له چاو ههموو شتهکانی ناو کۆشکدا پتر بۆ ئهو مه بهسته دهست دهات، چونکه سه رنجی دا نه خستهی بینا و که رهسه و ناوه روکی کۆشکه کهی تێدا یه و ئهو پلان و نه خشانهش که لهو دهفتهره دا تۆمار کراون له گهڵ پهوتی کارهکانی ناو کۆشکه که دا یه کاویه ک ده رده چن. (چونکه ئهو دهفتهره - وهک دوا یی بۆمان ده رده کهوێت - ناو نیشانی یاسا زانستی یه کانی خوا وهنده). له بهر ئهو، خۆی به ناچار زانی که بلیت:

- (تهنها ئهم دهفتهر یه که ئهم کۆشکهی بنیات ناوه و، ریکی خستوه و، رازاندویه تیهوه و، شتانی ناویشی به دی هیناوه و، بهم شیوازه ریکوپینکی پێ به خشیون)!!

ئێتر بهم جۆره وته و ورینه بێ نرخانه، رادهی نهفامی و گهوجایهتی خۆی ده رپری. کتومت و به چهشنی ئهم نموونهیه:

گهوجینکی نهفام لهوانه ی که باوه ریان به "سروشت" ههیه و سه رپنجی له مه زایه تی خوای گهوره ده کهن، کاتی دێته ناو ئهم کۆشکه گهوره یی گهردوونهوه، که بێ گومان گهلی لهو کۆشکه ی نموونه که ی پیشوو ریکوپینکتر و جوانتره و دارای ورده کاری یه که جار ناوازه و قه شه نگتره، به راده یه کی وا که هه رگیز بواری به راورد کردن له نیوانیاندا نییه. چونکه ههموو گۆشه و لایه نکی کۆشکی مه زنی گهردوون چه ندین موعجیزه ی بێ هاوتا و پر له دانستی به رزیان تێدا یه که چه شن تیشکی خۆر پر شنگ ده ده ن..

ئهم گه لخریه دێته ناو کۆشکی ئهم گهردوونه و، پیشه کی له زهینی خۆی دا پر یار دهات: پشت له ههموو ئاسهواره زۆره کانی سنعه تی کرد گار هه لپکات که له به رده میدان و، ئاسه واری ئهو کرد گارن که سه رجه می به دیه یتر اوان و مومکینات هه رگیز به پله ی ئهو ناگه ن و، به سه ر ههموویاندا به رز و بلنده. ئهم مرۆقه، دیت و له ناو ئهم بوونه وهر و به دیه یتر اوانه دا به دوا ی هزی به دیه یتر یاندا ده گه رپت و ده ست به ورد بوونه وه و پشکین ده کات و، له ئه نجامی گه رانه که ی دا په ی به کۆمه لێ یاسا

خوایی یە کان و پێرستی سنەتی کردگار دەبات کە بە هەلە - هەلە یە کێ گەورەش - ناوی "سروش" ی لێ نراوە. ئەو سروشتی کە وەك لاپەرە یە کێ دەفتەری "ئال و گۆری" یاسا کانی کاروباری توانستی خوای گەورە وایە و، لە بریی ئەو تابلۆ یە قەدەری خوایە کە شتانی تێدا دەنووسرێن و پاشان دەکوژێننەو، واتە لە بازنە ی "بەدیھێنراوە کان" دا ئەو ی بیهوێت دەنووسیت و تیا ی دا دەبھێلێتەو، ئەو هەش بیهوێت لای بیات، لای دەبات و دەبکوژێتەو..

جا ئەم گەوج و گەلۆ یەش کە لە نێوان بەدیھێنراوانی بەرچاوی دا بە دوا ی بەدیھێنەریاندا دە گەرێت، دەلێت:

(مادەم دەبێ ھۆ کارێک بێت ئەم شتانی بەدی ھێنا بێت و، ھێچ شتیکیش وەك ئەم دەفتەرە لە ئارادا نی یە کە بەو رادە یە پە یو ھندی بە شتانی ناو کۆشکی گەردوونەو بێت.. مادەم لە لایە کێ تریشەو بەو ھەم بە خوای بەدیھێنەر نی یە، ئەوا دەبێ ھەر ئەم دەفتەرە بێت کە ئەو شتانی بەدی ھێنا بێت)!!

بەلێ، وای بریاری دا. ھەر چەندەش "ژیری" بە تەواوەتی و بە پێی مەنتیق و پێو ھە کانی خۆی، دەست بە پرو ی ئەو گریمانەو دەنێت کە ئەم دەفتەرە کەر و کویر و کۆلەوارە، ئەو کردارانە ی ئەنجام دا بێت کە تاییبە تکاری ی پەرورە دگاری تی یە کێ رەھان، کە ئەویش داخوازی دەستە لاتیکی رەھا و فراوانە.

ئێمەش پێی دەلێن:

ئە ی تێنە گەشتووی سەر سوور ماو!

ئە ی ئەو گەوجە ی کە لە "ھەبەننەقە" ^(١) گەوج تری!

سەر لە ناو زەلکاوی سروشت دەربھێنە و سەیری دەورو بەری خۆت بکە..

ئەو تەھەموو بوونەو ھەر و بەدیھێنراوان، ھەر لە گەردیلە کانەو تەدە گاتە گەلە ستێرە کان، ھەموویان بە چەندین زمانی جۆراو جۆر شایەتی لە سەر بەدیھێنەری گەورە ی بە دەستە لات دەدەن و بەلگە ی تاک و تەنایی ئەو. سەرت ھەلپەرە و خواو ھندی بەدیھێنەری میھرە بان ببینە.

(١) ناز ناوی (بەزیدی کۆری سەروانی قەیس) یە، کە لە زمانی عەرەبی دا بە نمونە ی گەوجی و گیلی دەبھێننەو. (وەر گێڕ)

چونکه ههریهك لهو بوونه وهرانه، به زمانی تاییه تی و بهلگه ی تاییه تی خویان، شایه تی له سهر ئه و خوایه ده ده ن.

سهیر بکه؛ با دره و شانوه ی ئه و خوایه له جیهاندا ببینیت که ئه م کۆشکه ی بنیات ناوه و، ئنجا پرۆگرام و پلان و یاسا کانی ئه و کۆشکه شی له و دهفته رده ناو سیوه ته وه. ئه مه بینه و، خۆت له تاوان و لیته و قورای ئه م و پرتنه و وته بێ نرخانه پزگار بکه! ئه مونه ی دووهم:

جاریکیان مروفیکی نهشاره زای جیهانی شارستانی و نهزان و دنیا نه دیو، دهرواته ناو سوپایه کی سامناکه وه و، له بهردهم ئه و مهشق و راهینانه گشتی به ی که سهر بازه کانی سوپا پیکه وه دهیان کرد، دهحه په سیّت که ده ببینیت ئه و په پری ریکی و خشتی و گوئی راهی لای پیشان ده ده ن. پاشان سهرنج له و هه جوو له ریکه خراوه یان ده دات که ده ببینیت سهرجه می سوپا، چ تیپ و چ لیوا و چ هیز، تیکرا به بزوتنه وه ی یهك دانه که س ده بزوتنه وه و، به بێ دهنگ بوونیشی بێ دهنگ ده بن و، ههر کاتیش ئه م یهك که سه فەرمانی تهقه کردنی بۆ ده ر کردن ئه و اهه مویان یه کسه ر ده ست به تهقه و ده ستپێژ ده کن..

به ئی، ئه م مروفه سهرنجی له هه موو ئه مانه دا. به لام تینه گه یشتن و که و ده نی یه که ی وایان لێ کرد که هیچ شتیک له باره ی فەرمانه کانی پێشه وایه تی سوپا تینه گات و په یی پێ نه بات، له وانه ی که له یاسا کانی ده ولت و پادشادا دیاری کراون. له بهر ئه م تینه گه یشتنه ی ئینکاری سهر کردایه تی سهر کرده ی مه زنی کرد و، به ئه ندیشه ی خۆی پێ و ابو ئه م سهر بازانه به هۆی چه ند په تیکی ماددی به یه که وه به ستر او نه ته وه! پاشان بیر ی له و په ته ئه ندیشه یی یه ده کرده وه که ئایا ده بی چه نده سهیر و سهر سوور په نهر بیت؟ به لام له راستی دا خۆی گرفتاری سهر سامی و سهر سوورمانی زیاتر کرد و به و حاله وه سهر باز گه ی به جی هیشت و که و ته پری!

ههر ئه م مروفه، له پرۆژی جومعه دا رنی ده که و پته مز گه وتی گه و ره ی "ئه یا سوفا". ده ببینیت کۆمه لی موسلمانان له هه ستان و دانیشتن و رکوع و سوژده ی نوێژدا گوئی راهی لای دهنگی یه کیکیان! جا له بهر ئه وه ی ئه م مروفه له واته و ناوه رۆکی "شه ریعه ته کانی خوا وه ند" - که یاسا مه عنه و ی و ئاسمانی یه کانه - تێ نه ده گه یشت و، هه ستی به و ده ستوور و یاسا مه عنه و ی یانه نه ده کرد که له فەرمانه کانی خوا وه نی شه ریعه تدان، ئه و لای و ابو که ئه و جه ماعه ته، به چه ند په تیکی ماددی به یه که وه به ستر او نه ته وه! گوایه ئه و په ته سهیرانه کۆمه لی مز گه وتی په یه و ه ستی یه کتری کردو وه و،

هموو جموجوول و وه ستانیکیشیان له رپی ئهو په تانه وهیه! بهم جزوره، رۆشت و کهوتهرپی و، ئهم چه شنه بیر کردنه وه بی نرخ و نه زو کانه شی له گهل خوی دا هه لگرت، که هینده بی بایه خه تهنانهت ئهو چرو جانه وه ره درندانهش که له شیوه و شکلی مروقدان، گالته‌ی پین ده کهن و به مایه‌ی شهرمه زاریی ده زانن!

جاله روانگه‌ی ئهم دوو نمونه وه ده لئین:

مولحیدیک له وانیه‌ی که چه مکی سه‌سه‌خت و ته‌واو نه زانانه‌ی "سروشت" یان له گهل خزیاندا هه لگرتوه، کاتێ دیته ناو ئهم جیهانه‌ی که سه‌رباز گهیه کی به سام و شکو و جوانی سوپای پادشای مه‌زنه و، مز گهوتیکی گه‌وره و ریک و قه‌شه‌نگی ئهو توپیه که ته‌قدیسی په‌رستراوی ئه‌زه‌لیی تیدا ده‌کریت.. کاتێ دیت و په‌ی به‌و "یاسا مه‌عنه‌وی یانه" ده‌بات که ئاسه‌واره‌کانیان له په‌یوه‌ست کردنی رپساکانی ئهم گه‌ردوونه ناوازه‌یه‌دا ده‌بیرن و، له سه‌رچاوه‌ی "دانست" ی په‌ها و بی سنووری به‌دییه‌نهری مه‌زنه‌وه هه‌لقولاون.. ئهم مروقه، سه‌رجه‌می ئهو یاسایانه به‌چه‌ند یاسایه کی مادی داده‌نیت و، وه‌ک چه‌ند ماده‌یه کی ره‌ق و ته‌ق ده‌یانینیت و له‌و روانگه‌یه‌شه‌وه مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا ده‌کات.

هه‌روه‌ها به‌ئەندیشه‌ی خوی پپی وایه که فه‌رمانه‌کانی یاسا‌کانی په‌روه‌ردگار پیتی زال و ده‌سته‌لاتدار و گشتیی خواوه‌ند، که چه‌ند یاسایه کی گویره‌یی و ئیعتیارین و.. ده‌ستوره‌کانی شه‌ریعه‌تی گه‌ردوونیی خواوه‌ندی په‌رستراوی ئه‌زه‌لش، که چه‌ند ده‌ستور پکی مه‌عنه‌وین و ته‌نها له زانستی خوا‌دا هه‌ن و بوونیان هه‌یه، ئهم مروقه، پپی و ده‌بێ که هه‌ر کام له‌و یاسا و ده‌ستورانه بوونی ده‌ره‌کی یان هه‌یه و چه‌ند یاسایه کی ماددین. ئیتر دیت و ئهو یاسایانه‌ی که له "زانست" ی خوا و "گوفتار" ی په‌روه‌ردگار وه‌ ده‌رچوون و ته‌نها "بوونی زانستی" یان هه‌یه (واته: ته‌نها له زانستی خوا‌دا هه‌ن) ئهم دیت و له بریی توانستی خوا‌دا یان ده‌نیت و کاروباری به‌دییه‌نان و دروستکردنیا پپی ده‌به‌خشیت و، پاشان ناوی "سروشت" یان به‌سه‌ردا ده‌پریت. ئنجا ئهو "هیز" ه‌ش که له‌ناو ئهو یاسایانه‌دا به‌بریتی‌یه له دره‌وشانه‌وه‌یه کی "توانست" ی په‌روه‌ردگار، ئهم مروقه مولحیده به "هیز پکی به‌توانای کاریگه‌ر" ی داده‌نیت و وه‌ک "خواه‌ن توانستیکی سه‌ربه‌خو" بۆی ده‌روانیت!

جا ئایا که‌وه‌دی و نه‌فامیی له‌مه زیاتر هه‌یه؟ ئایا نه‌فامی و گه‌وجیی ئهم که‌سه به‌چه‌ندین جاریش له‌هی ناو نمونه که زیاتر نی‌یه؟

به کورتی و بوختی:

ئەو شتە وەهەمی یەکی کە سروشت پەرستان ناوی "سروشت" ی لێ دەنێن و دارای هیچ حەقیقەتێکی نییە، ئەگەر بێت و وا دا بنرێت بوونی راستەقینە ی دەرە کیشی بێت، ئەوا:

تەنھا سەنەتێکە، نەك سەنەتکار.. نەخشونیکاریکە، نەك نیکار کیش.. چەند فەرمانیکە، نەك فەرماندەر.. یاسا و شەریعەتێکی بەدیھاتوو، نەك یاسادانەر.. پەردە یەکی پروو کەشی بەدیھێنراوە کە بەسەر پروو عیززەتی بەدیھێنەرێتی خوا ی گەورە دا دادر او تەو، نەك بەدیھێنەر.. بەدیھێنراویکی کار تیکراوە، نەك بەدیھێنەر و کردگار.. کۆمەلە یاسایە کە، نەك توانست و خاوەن توانست.. ئامیڕێکی پێوانە یە بۆ ئەو ی شتانی پێ بیوریت، نەك سەرچاوە ی شتان.

پوختە ی ئەم قسانە: (کە لە پروو نکر دەرەو ی مەحالە کانی ئەم سێ رینگایە دا باس کران) ئەو یە کە:

مادەم بوو نەوەر ان - لە راستی دا - هەن.. مادەم عەقڵیش لە بۆچوونی دا بۆ دۆزینەو ی بەدیھێنەری ئەم بوو نەوەر ان، لە چوار رینگا زیاتری لە بەر دەمدا نی یە - وەك لە پێشەکی دا باس کرا - ئنجا بە تەواوی و یە کجاریش نە گونجاوی و بە تالی سیان لەو چوار رینگایە مان بۆ چەسپا، بەهۆی پروو نکر دەرەو ی سێ دانە مەحالی پروو و ئاشکرا بۆ هەر کام لەو سێ رینگایە..

ئەوا بە "پروونی" و "بەداهەت" و "پۆست" رینگای چوارەم دە چەسپیت، کە رینگای: "پروونی بەدیھێنەرێکی تاکێ تەنیا" یە. چەسپاندنی ئەو رێ یەش لە دنیایێ یەکی ئەو تۆو سەرچاوە ی گرتوو کە هیچ گومان و دوو دلی یەکی ئاوی تە ناییت و رینگایە کە ئەم ئایە تە پیرۆزە پروو ناکی دە کاتەو کە دە فەر موی:

﴿إِنِ اللَّهُ شَكُّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ؟﴾

ئەم ئایە تە، بە پروونی و بەداهەت، بە لگە یە لە سەر بوون و خوا یە تی خواوەندی "واجب الوجود" و، لە سەر ئەو ش کە خوا یە تی ئەم خوا یە سە بارە ت بە هەموو شتێکە و، هەموو شتان لە دەستی توانستی ئەو بەدیھێنەرەو پەیدا بوون و، جلەوی گشت کاروباریکی ئاسمانە کان و زەویش هەر لە ژێر دەستی توانای ئەو دان.

دەسا ئەى مروڤى ھۆپەرست!

ئەى ئەو كەسەى كە تارادەى پەرستەن شەیدای "سروشە" بوو! مادەم "سروشە" ى ھەر شتێك وەك خودى ئەو شتە بەدیھینراو و دروست كراو، چونكە بە تازەیی و بە جۆریكى پەرلە وردە كارى یەو و پێكدیت و، مادەم ھۆكارە ئاشكرا كەشى، وەك ھەر ھۆكارىكى تر، ئەویش دروستكراو و بەدیھینراو.. ئنجا مادەم بوونى ھەر شتێك پێویستى بە چەند ھۆكار و پێداویستى و ئامیڤىكى گەلى زۆر ھەيە، ئەوا دەین:

یەكێكى خاوەن توانستى پەرھا بیئت كە ئەو سروشت و ھۆكارە بەدى بەینیت و دروستیان بكات و، دەین ئەو خاوەن توانستە پەرھایەش لە توانستى خۆى دا ھیندە بى باك و دەولەمەند بیئت كە پێویستى بە ھىچ شتێك نەبیئت و، ھەرگیز ھۆكارە بى دەستەلات و دەستەوسان و كۆلەوارە كان لە كاروبارى پەرورەدگارێتى خۆى و بەدیھینانى دا بۆ شتان، بەشدار نەكات.

خۆ جگە لە خواى گەورە ھىچ كەسێكى تر نى بە كە بەم چەشنە خواوەنى توانستىكى ئاوا دەولەمەند و گەورە و بەرز بیئت.

ھەر ئەو خواوەندەيە كە چ ھۆكارە كان (الأسباب) و چ بەھۆ كراوە كان (المسببات) راستەوخۆ بەدى دەھینیت و ھۆكارى یەكێ ئاشكرا و پەرلەتەیان لە نیواندا ساز دەكات و، بە رێكخستنى پەرلەتەیان نیوانیان پەرلەتەیان یەكتریان دەكات و، "سروشە" و "ھۆكارە كان" یش دەكات بە چەند پەرلەتەيەك لە بەردەم توانست و مەزنايەتى خۆى دا. ئنجا بۆ ئەو ھەش كە عیززەت و گەورەیی یەكەى خۆى تەقدیس بكات و بە پاکی راییگرت، ئەوا ھۆكارە كانى كردوو بە سەرچاوەى ئەو چەشنە كاروبارانەى كە بە چاوى پەرلەتەينى بە ناتەواوى و ستەم دەردەكەون لە شتاندا، تاكو ھىچ ناتەواوى كەموكووڤى یەك روو نەكاتە ئەو عیززەتەى كە بۆ پەرورەدگارێتى خۆى بپارى داو. ئیستاش داوات لى دەكەین كە ژیریى خۆت بكەیت بە سەرپشك و وەلامى ئەم پرسیارە بەدەیتەو:

كام لەم دوانە تیگەبشتیان بە لای زەینەو و ئاسانزە و لە ژیری یەو و نزیكترە؟

ئایا سەعاتچی ئەك بۆ خۆی ئامیر و كەرەسە كانی سەعات دروست بكات و، بە گوێرەى رێكخستن و رێسا و پێكەوه گونجانیان سازیان بدات و بیاخاتە كار.. یان لەو ئامیرانەدا مەكینەیه كى ئاسایی دابنیت و ئەم دروستكردنە بە دەستە رەق و تەق و بى گىانە كانی مەكینە كەى ناو ئەو ئامیرانە بىپیریت؟

پىم بلێ: ئایا ئەم بیروپرايه شتیكى نە گونجاوى مەحال و گوفتاریكى پرۆپوچ و بەدەر لە بازەنى ژیری نییە؟

یان كام لەم دوانە دەچیتە عەقلەوه؟

نووسەرێك پێداویستی یەكانی نووسین (لە مەرەكەب و كاغەز و قەلەم) ئامادە بكات و خۆی بۆ خۆی كۆتییك بنووسێت.. یان ئەو نووسەرە لەناو كاغەز و قەلەم و مەرەكەبە كەدا چاپخانەیه كى تاییه تی بۆ ئەو كۆتیه دروست بكات - كە دیارە ئەم چاپخانەیهش گەلێ لە كۆتیه كە ئالۆزترە - پاشان نووسینی كۆتیه كە بدات بەسەر چاپخانە كەدا و خۆی هیچ دەستێك نەخاتە ناو كارەكە و بە چاپخانە كە بلێت: "فەرموو تۆ كۆتیه كە دابنێ و بینوسە"!

كام لەم دوانە دەچیتە عەقلەوه؟

ئایا سپاردنی دانانی كۆتیه كە بەو چاپخانەیه سەرتاپا گیروگرفت و كاریكى تەواو دژوار دەرناییت؟ ئایا سەد هیندەى نووسینی نووسەرە كە كێشەى زیاترى نایه تە رێ؟ ئایا هیچ مەزۆفێكى ژیر و هوشمەند و خاوەن هەست و شعورى تەواو ئەم كارە پەسەند دەكات؟ یان بە رەواى دەزانیت؟

خۆ ئەگەر بلێت:

بەلێ راستە، دروستكردنی چاپخانە كە بۆ چاپكردنی ئەو كۆتیه لە دانانی كۆتیه كە قورستر و ئالۆزترە، بەلام مەكینەى چاپ گەلێ ئاسانتر نووسینی كۆتیه كە دەخاتە ئەستۆى و پرايدەپەرنیت، چونكە دەتوانیت چەندەها نوسخەى زۆر و زەبەندەى لى دەربكات..

ئەوا لەوەلامدا دەلێن:

خواوەندى وینە بەخش و نیگار كێشى ئەزەلى، بە توانستى رەهای خۆى و بۆ مەبەستى نوێ كردنەوى درەوشانەوى ناوێ جوانە رەهاكانى خۆى لە هەموو كاتێكدا و پێشاندانیان بە چەند شیوەیه كى جیاجیا و جۆراو جۆر، هەردەم خودى بەدیھێتارەكان و

سەر جهم ئەدگار و تايه‌تکارى يه کانيشيان به چەند شەکل و شىۆه‌يه کى جياجيا دروست ده‌کات، به چەشنێک که هه‌چ به‌ديه‌نراوێک - که نووسراوێکى خواوه‌ندى صه‌مه‌د و به‌ره‌ر دگاره - به‌ته‌واوى له‌هه‌چ به‌ديه‌نراوێکى تر ناچیت.

به‌لێ، بۆ ئه‌وه‌ى هه‌موو به‌ديه‌اتوويه‌ك گشت و اتا و ناوه‌رۆ که جياجيا کان و سەر جهم ئامانج و مهبه‌سته‌ جو‌راو جو‌ره‌کانى خۆى رابگه‌يه‌نیت، ده‌بێ رۆخسار و شەکلێکى ئه‌وتۆى بپیت که له‌وانى تر جياى بکاته‌وه.

به‌ وردى سه‌يرى سه‌رو سيمای مرو‌ف بکه؛ ده‌بينیت چەند نيشانه‌يه کى جو‌دا که‌ره‌وه له‌و ده‌موچاوه‌دا کۆبوونه‌ته‌وه که خواوه‌نه‌کەى له‌هه‌موو مرو‌ف و له‌ گشت ده‌موچاوێکى تر، هه‌ر له‌ سه‌رده‌مى چه‌زهرتى ئاده‌مه‌وه - دروودى خواى له‌ سه‌ر بپیت - تا ئیستا و تا دنياش دنيايه، جيا ده‌کاته‌وه، هه‌ر چه‌نده‌ش له‌ ئەندامه‌کانيان و له‌ مرو‌فیتى و ماهيه‌تياندا هه‌موويان له‌ يه‌ کتر ده‌چن. ئەمه‌ش راستى يه‌ کى هه‌نده‌ ئاشکرايه‌ که‌س گو‌مانى تیدا نى‌يه.

که‌واته‌ سه‌رو سيمای تايه‌ت به‌ هه‌ر ده‌موچاوێک، کتيپێکى سه‌ربه‌خۆى ئه‌و ده‌موچاوه‌يه!

جا بۆ ئه‌وه‌ى ئەم کتيپه‌ تايه‌ت و سه‌ربه‌خۆيه به‌ رێکوپێکى و ورده‌کارى ده‌ره‌يه‌نریت، ده‌بێ کۆمه‌له‌ پيپێکى به‌ قه‌واره و شىۆه‌ گو‌نجاوى تايه‌ت به‌ خۆى بپیت و، ئنجا به‌ رێکخستنیکی تايه‌تى و له‌ شوینی ديارى کراوى خۆياندا رێک بخړین، تاكو به‌ نووسين و دانانیکی تايه‌تى و جياواز له‌وانى تر بنووسریت و دابنریت. ته‌نانه‌ت ده‌بێ ماده‌ تايه‌تى يه‌کانى خۆى به‌يه‌نرین و له‌و جیگا ده‌ستنيشان کراوانه‌ى دا نيشته‌جێ بکړین و، پاشان له‌ گه‌ل که‌ره‌سه و پيداويستى يه‌کانى "بوون" و "ده‌ره‌يه‌نان" ی ئه‌و کتيپه‌ (ئه‌و ده‌موچاوه‌) دا رێک بخړین. دياره‌ هه‌موو ئەمانه‌ش پيويستيان به‌ کارگه‌يه‌ کى سه‌ربه‌خۆى تايه‌تى هه‌يه.

واته: هه‌موو شتيك و هه‌موو ده‌موچاوێک پيويستى به‌ چاپخانه‌يه کى تايه‌تى هه‌يه!!
پاشان ئەگه‌ر بپیت و "گریمانى مه‌حال" یش بکه‌ين و وا دابنێين که "سروشت" وه‌ك چاپخانه‌يه‌ك واییت، ئایا ئەم چاپخانه‌يه‌ش بۆ خۆى پيويستى به‌ رێکخستن و ریز کردنیکی تايه‌تى و ديارى کراو نى‌يه؟ ئایا خودى چاپخانه‌ که - چ جاي ریز کردنى پيته‌کانى - پيويستى به‌ رێکخستن ناییت؟!

خۆ ئەو ماددانهی که له جهستهی هەر زیندهوه ریکدا هەن، به بئ هیچ گومانیک، له مادهه کانی چاپخانه و ریز کردن و ریکخستیان گهلی ئالۆز ترن. چونکه کۆ کردنهوه و دههینانیان له ههموو سووچ و گوشه و قوژبنیکی جیهانهوه و، بهدهینانیان به حساب تهرازوویه کی وردی تایهتی و، ریکخستیان به پئی داخوازی و رپسایه کی دیاری کراو، پاشان سپاردنیان به چاپخانه که.. گشت ئەم کارانه، پێش ههموو شتیک پێویستیان به بهدهیننهری چاپخانه که دهییت که ئەنجامیان بدات و، هەر گیز هیچیان به بئ ویستی ئەو نایه نه دی، که ئەویش بریتی یه له "ویست" و "توانست" ی بهدهیننهرانهی خواوه نندی بهدهیننهری به توانا.

که واته گریمانی ئەوهی که "سروشت" وهک چاپخانهیهک وایست، شیمانهیه کی پروپووجه و، له راستی دا گهو جایهتی و ئەفسانهیه کی ئاشکرا و پروونه! بهم چهشنه و، له روانگهی ئەم دوو نمونهیهی "سهعات و کتیبه که" وه، بۆمان ده رده که ویت که: چ (هۆکاره کان) و چ (به هۆکاره کان) ههموویان خواوه نندی "بهدهیننهری شکۆمه ند" – که توانای به سهر ههموو شتیکدا هیه – به دیی هیناون و، هەر تهنها تهنها ئەو خواوه ننده شه که به "دانایی" خۆی په یوهستی یه کتیری کردوون و، هەر تهنها ئەویشه که به "ویست" ی خۆی سروشتی شته کانیشی دهستیشان کردووه و کردوونی به چهند ئاوینهیهک بۆ تیشکدانهوه و تیاده ر کهوتنی یاسا و شهریعه ته گهر دوونی یه مهزنه که ی خۆی که بریتی یه لهو یاسا کارگیرانهی خواوه نند که تایه تن به ریکخستنی کاروباره کانی گهر دوونهوه. هەر ئەو خواوه ننده شه که به "ویست" ی خۆی "روخسار و سهروسیما" ی "سروشت" ی به دی هیناوه که بوونی ده ره کیی ئەم جیهانه بهرچاو و بینراوهی له سهر به نده و، گشت بهدهیننهره کانیشی له سهر ئەو سروشته داناوه و به کهمالی "دانایی" خۆی تیکهلی یه کتیری کردوون.

* * *

ئێستاش ژیری سهر گهردانی خۆت له م کێشهیه دا ده کهین به سهرپشک. با به چاوی وێژدان بروانیت. تاکو بزاین کامیان وهر ده گریت و به ئاسانی باوه ری پئ ده کات؟ ئایا باوه ر بهم راستی یه په سه ند کراوه ی "ژیری" ده کات که له چه نلین به لگهی به هیزی له ژماره به ده ره وه په یدا بووه و، دنیایی به مروف ده به خشیت و تاراده ی "وجووب" به پێویستی ده زانیت..

یان لهو باوه‌په‌دایه که "بوون"ی هر شتیک هاوودم له گهل ئامیر و ئه‌ندامه له ژماره‌به‌دهره پیوسته‌کانی و چهند کرداریکی ئه‌وتوش که پروخسار و شه‌قلی دانایی و به‌سیره‌تیاں پیوه‌دیاره، هه‌موو ئه‌مانه بدرینه پال "سروش" تا کو ئه‌نجامیان بدات؟! یاخود بدرینه پال ئه‌و مادده‌په‌ق و ته‌فه‌بی گیان و بی هه‌ست و به‌دییه‌نراوه ساکارانه‌ی که ناوی "سروش" و "هۆکاره‌کان" یان لێ ده‌نین؟! ئایا ئه‌م بۆچوونه، که و جابه‌تی و خورافه‌تیکی ته‌واو مه‌حال و به‌تال و، به‌ده‌ره‌له بازنه‌ی گریمانی عقلی نی‌یه؟! بابای سروشت په‌رستی سه‌ر سه‌خت، له وه‌لامدا ده‌لێت:

- (مادهم داوای به‌کاره‌ینانی وێژدانت لێ کردم، ئه‌وا دان به‌وه‌دا ده‌نیم که ئه‌و پرینگا سه‌ر لێ شپۆینه‌ی تا ئیستا گرتبوو مانه‌به‌ر، هه‌روه‌ک ده‌یان مه‌حالی تێدایه، تاییشلی زیانه‌خشه و له‌وپه‌ری ناشیرینی و بی که‌لکیشدايه. هه‌ر که‌سیک خواوه‌نی تۆزقالتیک هه‌ست و فام و ژیری بی، له‌و لیکۆلینه‌وه زانستی‌یا نه‌ی ئیوه‌باستان کردن، که هه‌ر هه‌موویان پالیاں به‌چهندین به‌لگه‌ی توندوتۆلی چه‌سپینه‌ره‌وه داوه، تی ده‌گات که گێڕانه‌وه‌ی دروستکردن و به‌دییه‌نانی شتان بۆ "سروش" و "هۆکاره‌کان" به‌لای ژیری‌یه‌وه به‌یه‌کجاره‌کی مه‌حال و نه‌گونجاوه، ته‌نانه‌ت ژیری ساغی مرۆف به‌پیوستی ده‌زانیت که به‌دییه‌نانی هه‌رچی شت هه‌یه‌راسته‌و خۆ بدرینه‌ پال خواوه‌ندی "واجب الوجود". که‌واته سوپاس بۆ ئه‌و خواجه‌ی که پێی ئیمانی پاک و بی‌گه‌ردی پیشان دام و، به‌م ئیمانه‌شاد و به‌خته‌وه‌ری کردم!

به‌لام ته‌نها یه‌ک گومانم له دلدا ماوه، که بریتی‌یه‌له‌مه‌ی خواوه‌وه: من باوه‌رم هه‌یه که خوای گه‌وره‌په‌روه‌ردگار و به‌دییه‌نهری هه‌موو شتیکه. به‌لام ئایا چ زیانیکی له‌مه‌زنی و ده‌سته‌لاتداریی ئه‌و خواوه‌نده ده‌که‌ویت نه‌گه‌ر مه‌دح و ستایش ئاراسته‌ی چهند هۆکاریکی هه‌نده‌کی بکریت له‌سه‌ر به‌دییه‌نایان بۆ چهند شتیکی که‌م نرخ؟ ئایا ئه‌م کاره هه‌یج شتیک له‌ده‌سته‌لاتی به‌توانای خوای گه‌وره‌که‌م ده‌کاته‌وه؟ وه‌لام:

هه‌روه‌ک له‌هه‌ندێ پهیامدا چه‌سپاندوو مانه: سیفه‌تی (فه‌رمانه‌روایه‌تی) به‌چه‌شنیکه هه‌ر گیز ری به‌هه‌یج که‌س و هه‌یج شتیک نادات ده‌ست بخته‌ ناو کاروباره‌کانیه‌وه و خۆی تێدا هه‌لبقورتینیت. که ئه‌مه‌ش پێی ده‌لێن: یاسای "رد المداخله". واته: "بواره‌دانی ده‌ست تێوه‌ردان".

ئەو ەتا لە ناو مەزەشدا بچوو کترین کار بە دەست، یان ھەر کار مەند و فەرمان بەرێکی ئاسایی، لە چوار چۆ و سنووری فەرمان بەرێتی و فەرمان بەر وایە تیبی خۆی دا، دەرفەت بە کۆر و جگەر گۆشە ی خۆیشی نادات دەست بخاتە ناو کار و بارە کانیەو. تەنانت ھەندئ لەو پادشایانە ی کە بە و ھەم و گومان پێیان وابوو کۆرە کانیان دەست دەخەنە ناو کار و باریان، یە کسەر ئەو جگەر گۆشە بێ تاوانانە ی خۆیان کوشتوو، ھەر چەندەش ئەو پادشایانە تا رادە یەک خاوەن تەقوا و پەرستش و فەرمان بەر وای موسلمانانیش بوون!

ئەمەش رادە ی پەسە نایە تیبی یاسای "رد المداخلە" مان لە بواری فەرمان بەر وایە تیبی دا بۆ پروون دە کاتەو. کە یاسایە کە ھەر لە دوو کەسەو، کە لە سەر بەر پۆ بەردنی ناو چە یە کە بچوو کەو دە بێتە ھەر یان، تا دە گاتە دوو پادشا کە قەرە یان لە سەر فەرمان بەر وایە تیبی ولاتیک بێت و ھەر یە کە یان بێ ھوت خۆی تا کە فەرمان بەر وای ولات بێت، دە گرێتەو.

ھەر و ھە یاسای: (رێ نەدان بە ھاو بەش) کە یاسایە کە ترە و "یە کتاپوون لە دەستە لات" دا داخواریە تیبی، ئەم یاسایەش لە درێژایی میژووی مەزەشدا، بە کوشتن و برین و ناکۆکی و خوین پاشتن، ھێز و دەستە لاتێ خۆی سە پاندوو و سە قامگیری کردوو.

ئنجە تۆش دوای ئەو ی کە ئەم یاسایانە زانی، وەرە سەر بێکی ئەم مەزە بە کە لە راستی دا بەر پۆ بەردنی خۆیشی لە توانا دانێ یە و، پێویستی بە یار مە تیبی خە لکی ھە یە و، تەنھا سبەر یکی لاوازی فەرمان بەر وای و کار بە دەستی نە بێ ھیچی تر شک نابات، کە چی تا ئەو رادە یە دەرفەت بە کەس نادات دەست بخاتە ناو کار و بارە کانیەو و بە شداریی فەرمان بەر وایە تیبی بکات و، ھە تا دە توانیت ھەولێ سەر بە خۆ یی خۆی دە دات..

بە لێ، سەر بێکی ئەمە بە و، ئنجە بێر لە "فەرمان بەر وای مۆتەق" بکەرەو کە خوای فەرمان بەر وای شکۆ مە ندە و لە سەر عەرشی پەر وەرد گاری تیبی گەردووندا فەرمان بەر وایە و ھەر خۆی خاوەنی دەستە لات و فەرمانە و، ھەر تەنھا ئەو سەر بە خۆی تاک و تەنیا یە و، دەستە لاتێکی پە ھای وایشی ھە یە کە ھەر گیز پێویستی بە ھیچ شتێک نی یە..

وەرە بێرێک لە مە بکەرەو و ئنجە بزانە کە دە بێ سە بارە ت بەم پەر وەرد گار و خواوە ندە شکۆ مە ندەو چە ندە راستی یە کە حە قی بێت کە ھەر گیز رێ بە "ھاو بەش" نە دات و، نە یە لێت ھیچ کە سێک دەست بخاتە ناو کار و بارە کانی و لە فەرمان بەر وایە تیبی پەوا کە ی دا بە شداریی بکات! ئایا ئەم ھاو بەش نە بوونە چە ندە خواستێکی پەوا و حە قی ئەو پەر وەرد گاری تیبی یە ئەو؟!

فەرموو بۆ خۆت ئەم دوو فەرمانەرە وایەتی یە لە گەڵ یە کدا بەراورد بکە: فەرمانەرە وایەتی مەرۆف کە لاواز و کەم و کورت و موحتاجی یارمەتی غەیری خۆیەتی، لە گەڵ فەرمانەرە وایەتی رەها و دەولەمەند و دەستەلاتدار و زāl و ھەمەلایەنگری خواى گەورەى بەتوانادا!

سەبارەت بە کەرتى دوو ھەمی گومانە کەشتەوہ کە دەلیت: ئە گەر ھەندى شتى بچووک و ھەندە کى بریک پەرستش بۆ ھۆکارە کان بکەن، واتە: ئە گەر ھەندى "پەرستش" ئاراستەى ھەندیک لە "ھۆکارە کان" بکړین، چ زیان و کەموکوورپی یەک بەو پەرستشە زۆر و زەبەندانەى گشت بوونەوہران دە گەبەنیت، کە ھەر لە گەردیلە کانەوہ تا دە گاتە ئەستێرە و قەبارە کانى ئاسمان و گەلەستێرە کان، لە بەرامبەر خواوہندی گەورە و پەرستراوى راستەقینەوہ، ئەنجامیان دەدەن؟

وہلام:

بەدیھنەرى زانای دانا ئەم گەردوونەى لە شىوہى درەختیکدا بەدى ھیناوہ و، خواوہ ھەست و شعورە کانیشى کردوہ بە میوہ و بەروبوومى ئەو درەختەى گەردوون. ئنجا لەبەر ئەوہى کە مەرۆف سەرچەمترین بەروبوومى نێوان خواوہ ھەست و نەستە کانە، ئەواریزیکى گەلنى زۆرى لى ناوہ و، شوکرانہ و پەرستشى ئەم مەرۆفەشى کردوہ بە گرنگترین و بەرزترین میوہ و بەروبوومى کە ژيانى مەرۆف دەبگړیت و بەرھەمى دەھینیت. تەنانت ئەم دوانہ (واتە شوکرانہ و پەرستش) بەرھەمى ژيانى مەرۆف و ئەنجام و ئامانجى بەدیھتانی ئەون.

جا ئایا بەلای ژیریى مەرۆفەوہ دەگونجى کە ئەم خواوہندە "فەرمانەرەوا" و "تاک" و "تەنیا" یە کاروبارى ئەو مەرۆفەى کە کردوویەتی بە بەروبوومى سەرچەمى بوونەوہران، بداتە دەستى غەیری خۆى، بۆ ئوونە بیداتە دەستى ھۆکارە کان؟ یان بەروبوومى ژيانى مەرۆف (کە شوکرانہ و پەرستش) بە کەسانى تری جگە لە خۆى بسپړیت؟ دواى ئەوہى کە سەرانسەرى گەردوونى بۆ ئەوہ بەدى ھیناوہ کە خواپەتیی خۆى بەوان بناسینیت و پەرورەدگاریتى خۆى لە بەرچاوى ئەواندا خۆشەویست و شیرین بکات؟ ئایا دەگونجى ئاکامى بەدیھنان و بەروبوومى بوونەوہران واز لى بەھینیت و بە دەستى "بى مەبەستى" یان بسپړیت؟ نەخیر، وانى یە و، خواوہند گەلنى خاویڤ و بالایە و ھەرگیز بە ھاوہشایەتى رازى ناییت.

بریسکه کان

پاشان، ئایا ده گونجی خواوه ند رفته ساری پیچه وانه ی دانست و پهروه ردگاریتی
 ره های خوی لئ بووه شیتوه و، بوار بدات که هه ندئ "هۆکار" ببن به په رستراوی
 به دیهاتووانی؟ له کاتی کدا که ئەم خواوه ند ه گوره یه له رینگای کرداره کانی و به خششه
 نهرم و نیانه کانیوه خویمان پی ده ناسینی و له لاما ن خو شه ویستی ده کات؟
 ئایا چون ئەو خواوه ند ه مزنه - دوا ی هه موو ئەمانه - بوار به دروستکراوه کانی
 خوی ده دات که خوا ی خو یان له یاد بکه ن، دوا ی ئەوه ی که ئاما نجه به رزه کانی
 به دیهتانی گه ردوونی پشان دان که بریتی یه له: پیناسینی خوا و، پاشان په رستی؟
 به وه ی که ده رفه ت به غه یری خوی بدات تاله لای کام لترین و به رزترین به دیهتروانی
 ئەم خوا به خویان خو شه ویست بکه ن؟ نه خیر، هه رگیز شتی واروو نادات!

* * *

ئێستاش ئە ی ئەو براده ره ی که روو نکر د نه وه کانی پی شووت بیست! هه رچی ده لیت،
 فره مو بیلئ و باسی بکه.

ئەو براده ره ش له وه لامدا ده لیت:

- سو پاس بۆ ئەو خوا به ی که گیر و گرفته کانی ئەم دوو گومانه ی وا به ئاسانی بۆ
 چاره سه ر کردم و، به ته وای دلتیا بووم له وه ی که جگه له زاتی خوا ی گه و ره ه یچ
 شت و که سینکی تر شایانی تا ک و ته نیایی و په رستش نی یه. به راستی دوو به لگه ی هینده
 به هیزت له سه ر ئەم راستی یه بۆ هینامه وه که هه رگیز ئینکاری نا کرین، مه گه ر له لایه ن
 که سینکه وه که ئەوه ند ه سه ر سه خت بیت نکوولی له رۆژی رۆشنا و خۆری نا و جه رگه ی
 ئاسمان بکات!

کۆتایی

ئەو مروفه ی که وازی له بیروبا وه و بۆ چوونی مولحیدانه ی "سروش ت" هینا و، به
 بیرئکی نویه هاته ناو باز نه ی رپره وی ئیمان وه، ده لیت:
 سو پاس بۆ خوا که ه یچ کام له گومانه کائم له دلدا نه مان. به لام چه ند پر سیار ئکم
 هه ن سه رم تیایاندا سو و رما وه و سه رنجم راده کیشن:

○ پرساری یە کەم:

زۆربە ی ئەو کەسانە ی سەبارەت بە ئەنجامدانی پەرستشە کانیانەو تەمبەل و کەمتەر خەمن و، بە تاییەتی وازیان لە نوێژ کردن هیناوە، لییان دەبیستین کە دەلێن: خواوەندی پەرورەدگاری دەولەمەندی بەدەستەلات چ پێویستی یە کێ بە پەرستشی ئیمە هەیه؟ ئەو تا لە قورئانی پیرۆزدا بەو پەری توندوتیژی هەپەشەمان لێ دەکات و بە سزای پر لە ئیش و ئازاری وەک دۆزەخ دەمان ترسێت. ئایا ئەو شیوازه پێک و پەوان و لەسەر خۆ و ئیعتجاز بەخشە ی کە لە شوینەکانی تری قورئاندا بەرچاو دەکەوێت، چۆن لە گەل ئەم شیوازه دا یەک دەگرێتەو کە سەرتاپا هەپەشە ی توندوتیژە لە بەرامبەر تاوانیکی بچووک و هەندەکی و کەم نر خەو؟

وەلام:

راستە هەر گێز خوا ی گەورە، کە هەر لە زاتی خۆی دا دەولەمەند و بەدەستەلاتە، نەک هەر تەنها پێویستی بە پەرستشی تۆی مەرۆف نی یە، تەنانەت پێویستی بە هیچ شتێک نی یە. بەلکۆ هەر تەنها تۆی مەرۆفی هەزاریت کە پێویستت بە پەرستنی ئەو! چونکە تۆ دوو چاری نەخۆشی یە کێ مەعنەوی بوویت و، پەرستشی ئەو خواوەندەش مەلەهەمیکی سارپێژکاری نەخۆشی یە کانی "گیان" و ئازارە کانی "زات" ی مەرۆقانی تۆ یە. ئەمە شمان لە گەلێ پەیامدا چەسپاندوو و، بەم شیوە یە ی خوارەو نمونەمان لەسەر هیناوەتەو:

ئە گەر پزیشکیکی میهرەبان بە دلسۆزی و جەختەو داوای خواردنی دەرمانیکی تاییەتی لە نەخۆشیکی خۆی بکات و، پێی بلێت: ئەم دەرمانە شیفابەخشە بخۆ کە تاییەتە بە نەخۆشی یە کەتەو، کەچی نەخۆشە کە لە وەلامدا پێی بلێت: تۆ چ پێویستی یە کت بەم دەرمانە یە و! بە گەرمی داوای خواردنی دەرمانی وام لێ دەکەیت؟ تۆ کارت بەسەر مەوێ چ یە؟

ئایا لەم وەلامەو مەودای گەوجی و پادە ی بێ نرخیی قسە ی بابای نەخۆشت بۆ دەرناکەوێ؟

سەبارەت بە قورئانی پیرۆزیشەو کە بە سزای ئازار بەخش هەپەشە لەو کەسانە دەکات کە وازیان لە پەرستش هیناوە، ئەوا بە نمونە یە ک پرونی دەکەینەو:

ئه گهر كه سێك تاوانێكى واى ئه نجام دا بێت كه مافى خهلكى تێدا پێشیل كرد بێت، ئهوا پادشای ولات له پێناوی پاراستنى ژيان و مافى هاوولاتیانی و ئهوانهى له ژێر سایهى فەرمانهروایهتیی خۆیدان، تۆلهى توندوتیژ لهو كهسه دهسێنێتهوه..

جا ههروهك ئهوا پادشایه ئهم ههپهشهیه دهكات و ئهوا تۆلهیه دهسێنێتهوه، خواوهندی گهورهش كه پادشای ئهزهل و ئهبهده، به ههمان جوړ سزای توندوتیژی ئهوانه دهكات كه وازیان له نوێژ و پهڕستش هیناوه، له بهر ئهوهى بهم وازهینانهیان دهستدریژی و ستم له بوونهوه ران ده كهن و مافیان پێشیل ده كهن.

چونكه كه مالاتی ئهوا بوونهوه رانهى له ژێر حوكمداری و فەرمانهروایهتیی ئهوا خوایه دان، له شیوهى تهسبیحات و پهڕستشدا دهرده كهوێت، كه بهو دیوهیان پرووى له خواى بهدییهنهر و دانایه، ئهوا تهسبیحات و پهڕستشانه ئه نجام ده دن..

خۆ ئهوا كه سهش كه وازی له پهڕستشى خوا هیناوه، نه پهڕستشى ئهوا بوونهوه ر بهدییهنهر وانهى دیوه، نه دهشتوانیته بیانبینیت، نه نانهت ئینکاریشى دهكات. بۆیه له نرخ و بههای ئهم بوونهوه رانهى (كه له پرووى پهڕستش و تهسبیحاتهوه) ههریه كهیان نوو سراوێكى خواپی و ئاوینهیه كى درهوشانهوهى ناوه جوانه كانى پهروه دگاران، كه ده كاتهوه و بایه خیان ناداتی و، له پله و پایهى بلندی خۆیا نهوه دایان ده گرت و، جگه له بئى مه بهستى به كى به تال له واتا و ناوه رۆك هچى تریان تێدا نا بینیت و، كالاى فەرمانبهرى و كارمه ندی یان له بهر داده مالت و، به وشك و پهق و تهق و بئى بایه خیان داده نیت. دیاره بهم كارهش ئهوا مرۆفه دوور له پهڕستشه، گالته به بوونهوه ران و ئینکاری به كه مالاتیان دهكات و دهستدریژی ده كاته سهر مافه كانیان و "پراستى بوون" یان له گهردووندا.

به ئێ، ههر كه سێك دهروانیته ئهم گهردوونه، به دووربین و تهرازووى تایبهتیی خۆى و له پوانگه ی تیا دهركهوتنى ئاوینه تایبهتیه كهى خۆیهوه بۆى دهروانیته. چونكه خواوهندی بهدییهنهر مرۆفى له سهر شیوهى تهرازوویهك بهدى هیناوه كه ئهم گهردوونهى بئى لێك بداتهوه، تاكو مرۆف به هۆى ئهوا تهرازووهى كه له خۆیدا ههستى پئى دهكات بتوانیت ههموو كاروباریكى ناو گهردوون ههڵ بهسنگینیت..

ئهوه تا خواوهندی گهوره جیهانیكى تایبهتیی به ههموو مرۆفێك له ناوهندی ئهم جیهانه گهوره و گشتى بهدا به خشیوه. جیهانى تایبهتیی ههر كه سێكیش به گوێرهى رهنگدانهوهى بیروباوه ره تایبهتیه كهى دل و دهروونى خۆیهتیه. ده بینین ئهوا كه سهى

ناو می‌د و خه‌فه‌تباره، بوونه‌هرانی‌ش له به‌رچاوی‌دا له گریان و خه‌فه‌تباریدان، به‌لام مرۆڤی به‌خته‌وه‌ر و دلخۆش و شادمان، بوونه‌هرانی به‌دلخۆش و شادمان و خه‌نده‌لیو دینه به‌رچاو!

هه‌ر به‌م چه‌شنه، ئه‌و که‌سه‌ش که به‌تێفکرین و گه‌رموگۆری و هه‌ست و نه‌ستی ته‌واوه‌تی و سه‌رنج و لێ‌په‌رانه‌وه په‌رسته‌ش کانی خۆی جێ‌به‌جێ ده‌کات، شتیکی له په‌رسته‌ش بێ گومان و راست و چه‌سپاوه‌که‌ی گه‌ردوون بۆ ده‌رده‌که‌وێت. به‌لام ئه‌وه‌ی وازی له په‌رسته‌ش هێناوه و لێی بێ ئاگایه، یاخود ئینکاری ده‌کات، ئه‌وا وه‌میکه‌ی هه‌له‌ی له‌میشکی خۆی‌دا بۆ بوونه‌هران بریار داوه، که به‌ته‌واوه‌تی پیچه‌وانه‌ی راستی که‌مالات و حه‌قیقه‌تی ئه‌و بوونه‌هرانه‌یه. ئه‌مه‌ش ده‌ستدریژی‌یه‌کی مه‌عه‌وه‌ی‌یه بۆ سه‌ر مافی ئه‌و بوونه‌هرانه.

مرۆڤی نوێژنه‌که‌ر له‌م سته‌مانه‌ش زیاتری لێ ده‌وه‌شێته‌وه؛ ئه‌وه‌تا سته‌م له‌"زات"ی خۆیشی ده‌کات کاتی که‌ واز له‌ نوێژکردن ده‌هێنێت، چونکه له‌ راستی‌دا خۆی خاوه‌نی "زاتی خۆی" نی‌یه‌ تا به‌ سه‌ربه‌ستی و ره‌فتاری سه‌ربه‌خۆ له‌ گه‌ل خۆی‌دا بجووتێته‌وه. به‌لکو به‌نده‌یه‌کی خاوه‌نده‌اره له‌ خزمه‌ت خاوه‌نه‌که‌ی خۆی‌دا. خۆ دیاره ئه‌م به‌نده‌یه‌ش ئه‌رکی به‌نده‌یه‌تی به‌جێ نه‌هێناوه. له‌به‌ر ئه‌وه، خاوه‌نه‌که‌ی هه‌ره‌شه‌ی توندوتیژی ئاراسته ده‌کات، تاکو مافی به‌نده‌که‌ی خۆی له‌"ده‌روونی به‌دخواز"ی ئه‌و به‌نده‌یه‌ بسینێته‌وه!

وێ‌پرای ئه‌مانه‌ش، ئه‌و به‌نده‌یه‌ به‌ وازه‌ینانی له‌ په‌رسته‌ش (که‌ ئاکام و پوخته‌ی ئامانجی به‌دیه‌ینانی بوونه‌هرانه) له‌ سنوور ده‌رچوونی خۆی و ده‌ستدریژی کردنی بۆ سه‌ر "دانست"ی خاوه‌نده‌ و "ویست"ی په‌روه‌ر د‌گار، راده‌گه‌یه‌نێت. که‌واته له‌سه‌ر هه‌موو ئه‌مانه، ده‌بێ ئه‌و به‌نده‌یه‌ سزای توندوتیژی بدرێت.

له‌مانه‌ی پێشه‌وه ده‌گه‌ینه ئه‌و ئه‌نجامه‌ی که‌:

ئه‌و که‌سه‌ی واز له‌ په‌رسته‌ش ده‌هێنێت، هه‌روه‌ک سته‌م له‌ خۆی ده‌کات، له‌ کاتی‌که‌دا که‌ خۆی به‌نده‌ی خاوه‌نده‌، له‌ هه‌مان کاتی‌که‌دا ده‌ستدریژی ده‌کاته سه‌ر مافی که‌مالاتی بوونه‌هران و سته‌میان لێ ده‌کات.

به‌لێ، هه‌روه‌ک "کافریتی" بریتی‌یه‌ له‌: بێ‌نرخ زانیی بوونه‌هران و گالته‌ بێ‌ کردنیان، "وازه‌ینانی له‌ په‌رسته‌ش" بریتی‌یه‌ له‌: ئینکاری کردنی که‌مالاتی بوونه‌هران و ده‌ستدریژی‌یه‌ بۆ سه‌ر دانایی په‌روه‌ر د‌گار. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌شه که‌ شایسته‌ی ئه‌وه‌ ده‌بێت هه‌ره‌شه‌ی توندوتیژی لێ بکری‌ت و سزای به‌ئازاریش بدرێت.

له مهوه دهرده كه ویت كه قورئانی پیروز شیوازی هه ره شه و گوره شه ی بویه گرتو ته بهر تاكو ئەم "شایسته یی" یه و ئەو "راستی یه ناوبراوه" دهر بریت. كه واته ئەم شیوازه په وان و ئی عجاز به خشه ی قورئان، له گه ل داخوازیی حال و مه قامدا، كه ناوهرۆکی راسته قینه ی په وان بیتی یه، ته وایه کاویهك و گونجاوه.

○ پر سیاری دوو هه م:

ئەم هاوړی یه مان كه وازی له "سروشیت" هینا و به ته وای دهستی لێ داته كاند و، ئیستا به بهخته وهری "ئیمان" شاد بووه، ده لیت:

گوئ پاپه لپی هه موو بوونه وهری کی ناو ئەم گهردوونه، له گشت کاروباره کانی و سه رجه می ئەو ئیشانه ی ئه نجامیان ده دات، به شیوه یه کی په ها و ته واته تی بۆ: "ویستی خوایی" و "توانستی په روه ر دگاری" راستی یه کی هینده مهن و گه وهریه كه له زهینی کول و کورت بینی ئیمه دا جینی نابیته وه. له کاتیکدا كه به چاوی خویمان "زوری" یه کی له راده به دهر له به دیه تر اوان و، "ئاسانی" یه کی په ها له دروستبوونی شتاندا ده بینن. ئنجا له رپی ئەو به لگه به هیز و چه سپینه رانه ی ئیوه شه وه بۆمان ساغ بووه وه كه ئەم ئاسانی یه ی له به دیه تاندا هه یه، هی ئەوه یه كه ئەو بوونه وهرانه تنها "یهك به دیه تهر" یان هه یه، بویه وا ئەو ئاسانی یه یان له دروستبووندا بۆ ره خساوه. ئەمه سه ره پای ئەوه ش كه قورئانی پیروز له چه ندین ئایه تی دا زور به راشکاوی ئەم راستی یه ی بریار داوه. وهك ئەم ئایه تانه ی كه ده فهرمون:

﴿مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْظُمُ إِلَّا كَفْأً وَّاحِدَةً﴾ (لقمان: ۲۸).

﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ﴾ (النحل: ۷۷).

هه موو ئەمانه، واهو راستی یه ده كه ن (واته راستی ئاسانی به دیه تان) كه ژیری مرؤف په سهندی بكات و وهری بگریت. به لام ئایا ج "نهینی" و "دانایی" یهك له م ئاسانی یه دا هه یه؟!

وه لام:

ئەم "نهینی" یه له وشه ی ده هه می "مه كتووبی بیستم" به تایه تی له پاشکو که ی دا كه شه رچی "وهو علی کل شیء قدير" ده کات، زور به ریکوینکی و بی گومانی و به چه شنیک دنیایی دهر پروون بووه ته وه و به جوانی چه سپینه راوه كه:

هه رکات به دیه تانی سه رجه می بوونه وهران به توانستی به دیه تهری تاك و ته نیا بسپیریت، ئەوا به ئەندازه ی به دیه تانی یه کیکیان کاره كه ئاسان ده ییت. به لام

هەر کات به‌دییه‌یان نه‌دریته پال به‌دییه‌نهری تاك و ته‌نیا و بدریت به‌چهند ده‌ستیکی زۆر،
ئه‌وا به‌دییه‌یانی تاكه‌یهك شت به‌ئەندازه‌ی به‌دییه‌یانی هه‌موو بوونه‌وه‌ران به‌لای ئه‌و
ده‌سته زۆرانه‌وه‌ گران و قورس ده‌ییت. واته‌ ئه‌و کاته به‌دییه‌یانی "تۆو" یك به‌ئەندازه‌ی
به‌دییه‌یانی "دره‌خت" یك قورس و دژوار ده‌ییت.

به‌لام له‌ کاتی گیرانه‌وه‌ی "دروستکردن" دا بۆ به‌دییه‌نهری راسته‌قینه‌ی تاك و ته‌نیا،
کاره‌که‌ هینده‌ ئاسان ده‌ییت که به‌دییه‌یانی هه‌موو "بوونه‌وه‌ران" وه‌ك به‌دییه‌یانی یه‌ك
دره‌خت و، "دره‌خت" یش وه‌ك یه‌ك دانه "تۆو" و، "به‌هه‌شت" یش وه‌ك وه‌زی به‌هار و،
به‌هاریش وه‌ك تاقه "گول" یکی لێ دیت و به‌لایه‌وه‌ ئاسان ده‌ییت.

وا ئیستاش له‌ نیوان سه‌دان به‌لگه‌دا، که له‌ په‌یامه‌کانی تردا به‌ درێژی روو‌غان
کردوونه‌ته‌وه‌، ئاماژه‌ بۆ یه‌ك دوو دانه له‌و به‌لگانه‌ ده‌که‌ین که "نه‌یانی" ی زۆری
بوونه‌وه‌ره‌ له‌ژماره‌ به‌ده‌ره‌کانی به‌رچاومان و، زۆری تاكه‌کانی ئه‌و جۆرانه‌ و، دروست
بوونیان به‌وپه‌ری ئاسانی و له‌وپه‌ری ورده‌کاری و ریکوینکی دا، روون ده‌که‌نه‌وه‌:
بۆ غومونه‌:

به‌رپوه‌بردنی (سه‌د) سه‌رباز له‌ ژێر فه‌رمان و چاودێری (یه‌ك) ئه‌فسه‌ردا، سه‌د
ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌وه‌ ئاسانه‌ که به‌رپوه‌بردنی (یه‌ك) سه‌رباز به‌ (سه‌د) ئه‌فسه‌ر بسپێریت!!
هه‌روه‌ها، هه‌ر کات دابین کردنی پێداویستی‌یه‌ سه‌ربازی‌یه‌کانی سوپایه‌کی ته‌واو له
یه‌ك کارگه‌ و مه‌لبه‌نددا ییت و به‌یه‌ك یاسا و یه‌ك فه‌رمان به‌رپوه‌ بڕوات که یه‌ك سه‌رکرده‌
ده‌ری بکات، ئه‌م کاره‌ له‌ رووی زۆری و چه‌ندایه‌تی‌یه‌وه‌، به‌ئەندازه‌ی دابین کردنی
پێداویستی‌یه‌ك دانه سه‌رباز ئاسان ده‌ییت. به‌لام دابین کردنی پێداویستی‌یه‌ك دانه
سه‌رباز، له‌ چه‌ند کارگه‌ و مه‌لبه‌ندیکی جیا‌جیا و به‌فه‌رمانی چه‌ند سه‌رکرده‌یه‌ك، هه‌ر له
روانگه‌ی چه‌ندایه‌تی‌یه‌وه‌، به‌ئەندازه‌ی دابین کردنی پێداویستی‌یه‌ سوپایه‌کی سه‌ربه‌خۆ و
ته‌واو، گران و قورس ده‌ییت، چونکه‌ ئه‌و کاته دابین کردنی پێداویستی‌یه‌
سه‌ربازی‌یه‌کانی یه‌ك دانه سه‌رباز، به‌ئەندازه‌ی پێویستی‌یه‌ سه‌رجه‌می سوپا، داخواری
کارگه‌ی جۆراوجۆر ده‌ییت!

هه‌روه‌ها به‌ چاو ده‌بینیت:

هه‌زاران دانه میوه‌ و به‌روبووم که ته‌نها یه‌ك دره‌خت ده‌یانگرت، ته‌نها له‌ یه‌ك
ره‌گ و یه‌ك مه‌لبه‌ند و به‌یانی یه‌ك یاسا، مادده‌ پێویسته‌کانی خۆیان وهرده‌ گرن. ئه‌مه‌ش

ئەوئەندە بە سووک و ئاسانی ئەواو دەبێت، کە دەلێنی ئەو درەختە تەنھا یەک دانە بەری گرتووە. ئەمەش بەهۆی "نەینێ"ی یە کبۆن (الوحدة)ەو. یە بەلام ئەگەر بێت و ئەم "یە کبۆن"ە لابیریت و زۆری (الکثرة) لە جێگەی دا دا بنریت، واتە ئەگەر هەموو یە کێک لەو میوە و بەروبوومانە ماددە پێویستەکانی خۆیان لە چەند مەلەبەندیکی جیا جیا وەر بگرن، ئەوا بەدیھێنانی یەک دانە بەر بە ئەندازەی بەدیھێنانی درەختێک گران و پڕ لە گیر و گرفت دەبێت. تەنانەت بەدیھێنانی "تۆو" – کە نمونە و پێستی درەختیکە – بە ئەندازەی خودی درەختە کە قورس و گران دەبێت. چونکە ئەو ماددانەی کە بۆ ژبانی درەختە کە پێویستن، هەر هەمان ماددەشن کە بۆ ژبانی تۆو کە پێویستە بێن.

سەدان نمونەی تری ھاوچەشنی ئەم نمونانە هەن، هەر هەموو شیان ئەو ەروون دەکەنەو: کە پەیدا بوون و دروستبوونی ھەزاران بەدیھێنراو لە ڕینگای "یە کبۆن"ەو. گەلێ ئاسانترە لەوێ کە تەنھا یەک بەدیھێنراو لە ڕینگای "زۆری" و "بوونی" ھاوبەش "ەو بێتە ناو جێھانی "بوون" و بەدی بھێنریت.

جا لەبەر ئەوێ ئەم راستیەمان لە چەندین پەیامی تردا بە دلتیایی یەکی گومان لێ نە کراو چەسپاندوو، ئەوا خۆینەری بەرپێز ڕەوانەیی ئەو پەیامانە دەکەین. بەلام لێرەدا تەنھا یەک "نەینێ"ی گەورە باس دەکەین کە پەيوەندیی بەم ئاسانی یەو ەھییە و، لە ڕوانگەیی "زانست" و "قەدەر"ی خوا و "توانست"ی پەرورەدگار ەو ەدەروانییەتە مەسەلە کە:

ھیچ گومانێک لەو ەدانێ یە کە تۆ و ەک مەرفئیک ەھیت و، یە کێکیت لەو بوونەو ەرانەیی کە خوا ەنی "بوون"ن..

جا ئەگەر خۆت تەسلیمی خواوەندی خواوەن "توانستی ڕەھا" بکەیت، ئەوا لە ماوەی چاوتروو کاندنیکدا لە هیچ و "نەبوون"ەو و بە فەرمانیکێ ئەو خوا ە و بە دەستی توانستی ئەو، دروست دەبێت و "بوون"ت پێی دەبەخشریت. بەلام ئەگەر خۆت تەسلیمی ئەو نەکەیت و بەدیھێنانی خۆت بە "ھۆکارە ماددی یەکان" بسپێریت و خۆت تەسلیمی سروشت بکەیت، ئەوا بۆ بەدیھێنانی تۆ (کە تەنھا یەک دانە کەسیت) دەبێت ەموو ماددە پێویستەکانی دروستبوونت لە ەموو جیھان و گشت گەردووندا کۆ بکێنەو، و، لە چەندین پالتیوگەدا پالتیورین و بە چەندین تاقیکردنەوێ جۆراو جۆردا تێپەر بێن و بە چەندین تەرازووی وردی سەرئەکەر و ەستیار بکێشێن. چونکە تۆ

بوخته‌یه کی رینکوپینک و پیرستیک بچووک و بهروبوومیک پینگیشتوی سهرجه‌می هم گهردوونه‌یت و، هه‌گه‌یه‌کیت که گشت ماده سهره‌کی‌یه‌کانی گهردوونت تیدا جهم کراون.

به‌ئی، هم گهران و پشکین و کۆکردنه‌ویه - نهو کاته - شتیک پیویست ده‌ییت، چونکه هۆکاره ماددی‌یه‌کان جگه له (کۆکردنه‌ویه و پیکهینان) هیچ شتیک تریان له توانادانی‌یه. نهو‌تا‌لای هه‌موو ژیران و خاوه‌ن هه‌ستان چه‌سپاوه که هۆکاره ماددی‌یه‌کان ناتوان هیچ ماده‌یه‌ک له "نه‌بوون" هه‌دروست بکه‌ن و "بوون" ی‌پی بیه‌خشن. جا له‌بهر نه‌ویه هۆکاره ماددی‌یه‌کان ناتوان له "نه‌بوون" هه‌هیچ شتیک به‌دی بهین، نه‌وا بۆ دروستکردنی جه‌سته‌ی هه‌ر زینده‌وهریک (گهر و دابرنیت جه‌سته‌ی زینده‌وهر هۆکاره ماددی‌یه‌کان دروستی بکه‌ن) ده‌بی گشت ماده پیویسته‌کانی دروستبوونی له هه‌موو گۆشه و جینگایه‌کی جیهاندا کۆ بکریته‌وه!

بۆ خۆت له‌م نمونه‌یه‌وه راده‌ی نه‌وا ئاسانی‌یه‌بزانه که له‌پیی "یه‌کبوون" و "یه‌کتایی" دا‌هه‌یه و، له‌ئندازه‌ی گرانی و گه‌رو گرفته‌کانی به‌دیهینانیش تی‌بگه که له‌رینگای "بوونی هاوبه‌ش" و "گومرایی" دا‌دینه‌کایه‌وه.

دووه‌میان:

له‌روانگه‌ی "زانستی خوایی" شه‌وه ئاسانی‌یه‌کی ره‌ها له‌به‌دیهیناندا هه‌یه. نه‌ویش به‌دریژی به‌م جوهری خواره‌ویه:

"قه‌ده‌ری خوا" جوهریکه له‌"زانستی خوا". جا هم قه‌ده‌ره، نه‌ندازه‌ی هه‌موو شتیک له‌و زانیاری‌یه‌دا دیاری ده‌کات. وه‌ک بلیی قالیکی مه‌عه‌وی و تایه‌تی نه‌و شته‌ییت. که‌واته نه‌و نه‌ندازه‌یه‌ی که له‌قه‌ده‌ری خوادایه، وه‌ک نمونه و نه‌خشه‌ی نه‌و شته‌وایه که له‌"زانست" ی‌خوادا دیاری کراوه و له‌پاشاندا به‌دی ده‌هینریت. جا هه‌رکات "توانست" ی‌خوا‌ی گه‌وره نه‌و شته به‌دی ده‌هینیت نه‌وا به‌وپه‌ری ئاسانی له‌سهر نه‌و نه‌ندازه و نه‌خشه‌یه به‌دی ده‌هینیت که زووتر "قه‌ده‌ری خوا" نه‌خشه‌که‌ی بۆ کیشابوو.

جا نه‌گهر به‌دیهینانی نه‌و شته له‌نه‌بوونه‌وه، نه‌دریته پال نه‌و خوا‌یه‌ی که خاوه‌نی زانستیک ره‌ها و نه‌زه‌لی و گه‌وره‌یه و، به‌توانا و شکۆمه‌نده، نه‌وا نه‌ک هه‌ر ته‌نها هه‌زاران گه‌روگرفت په‌یدا ده‌بن، به‌لکو سه‌دان مه‌حالیش دینه‌پیش! چونکه نه‌گهر چه‌شنی حاله‌تی یه‌که‌م نه‌و نه‌ندازه‌یه‌ی که له‌"قه‌ده‌ر" و "زانست" ی‌خوا‌ی گه‌وره‌دا دیاری

کراوه له کایه دا نه بێت، ئەوا دەبێ هەزاران قالبی ماددی و خاوەن "بوونی دەرەکی" له جەستە ی بچووکی ئەو زیندە وەرەدا بە کار بهێنرێن!

دەسا تۆبیش له روانگە ی ئەم غم و نە یەو و بۆ خۆت لەو ئاسانی یە پەهایە تی بگە که له بەدیھێنان و دروستکردندا هە یە کاتی پێی "یە کتایی" لەم مەسەلە یەدا پەچاو دە کرێت. هەروەها پە ی بەو گیر و گرفتانهش بیه که له ڕینگای هاوبەش برباردان و گومرایی دا هەن. پاشان ئەو حەقیقەتە راست و بەرز و بلندەش بزانه که ئەم ئایەتە پیروژە دەری دە پرێت و رابەدە گە یە نیت که دە فەر موی:

﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ﴾ (النحل: ۷۷).

○ پرساری سی هەم:

ئەم مەرقە ی که له پێشدا دوزمنایە تی له گەل ئیماندا دە کرد و ئیستا پێی بە هەر مەند بوو، دە لێت:

بۆچی فەیلە سووفە توند پەو کانی سەردەم دە لێن: (هیچ شتێک له "بوون" هە بەرەو "نە بوون" ناروات و لە ناو ناچیت و، له "نە بوون" یشەو هە یچ شتێک دروست نا کرێت). که ئەمەش بە دەستەواژە ی "المادة لا تُفنى ولا تُستحدث" دەر دە برن؟ هەروەها پێیان وایە که ئەو شتە ی گەردوون بەر پەو دە بات تەنها بریتی یە له پیکهێنان و شیتە لکردنی ماددە؟! **وەلام:**

ئەو فەیلە سووفانە ی که له روانگە ی نووری قورئانی پیروژەو نە یان روانیو تە گەردوون و، له کلاو پۆژنە ی "سروشت" و "هۆکارە کان" هە سەیریان کردووە، بۆیان دەر کەوتوو هە که: هاتنە دی و یە کگرتی ئەم بوونە وەرانه له پێی "سروشت" و "هۆکارە کان" هە گریمانیکی بە تەواوە تی بە تالە و هیندە گیر و گرفتی تێدا یە که بەدیھاتنیان لەو ڕینگایەو دە کات بە کاریکی ئەستەم و مە حال، وەك ئەو ی که ئێمە له گریمان و مە حالە کانی پێشوودا پرو ومان کردووە. لە بەر ئەو، ئەم فەیلە سووفانە سە بارەت بەم گیر و گرفتهو بوون بە دوو بە شەو هە:

بەشی یە که میان: بوون بە "سۆفستانی" و بە تەواوی دە ستیان له ژیری خۆیان داشۆرد، ئەو ژیری یە هە ستیارە ی که مەرقە ی له ئازەل پێ جیا کراوە تەو هە. ئەم بە شە یان که ئەم ڕینگە یان گر تە بەر، کەوتنە ناوە ندی پلە یە کی زۆر نزم تر له هی ئازە لان. چونکە سەیریان کرد ئینکاری کردنی بوونی بونە وەرانه و بوونی خۆشیان، بە لای ژیری یەو هە

گهلنی ئاسانتره له وهی کاروباری به‌دیھێنان به‌ده‌ست "سروشته" و "هۆکاره‌کان" هوه
بیته! بهم چه‌شنه، ئهم به‌شه‌یان له‌سه‌ر لووتکه‌ی که‌مالی ژیری یه‌وه به‌ره‌و که‌نده‌لان و
لیتاوی نه‌فامیی په‌ها بی‌یان هه‌لخلیسکا و شۆر بوونه‌وه.

به‌شی دووه‌میشیان: سه‌رنجیان داوه که‌ ئه‌گه‌ر "سروشته" و "هۆکاره‌کان"
به‌دیھێنهری بوونه‌وه‌ران بن، وه‌ك گومراییان له‌و باوه‌ره‌دان، ئه‌وا به‌دیھێنانی شتیکی ته‌واو
بچووکێ ته‌نانه‌ت وه‌ك "میشووله" یان "تۆ" چه‌نده‌ها گه‌یرو گه‌رفتی له‌ژماره‌به‌ده‌ری دیته
رێ و پێوستی به‌ توانستیکی هێنده‌ مه‌زن ده‌بیته که‌ ژیری مرۆف په‌یی پێ نه‌بات. له‌به‌ر
ئهو، خۆیان به‌ ناچار زانیوه که‌ ئینکاری خودی به‌دیھێنان بکه‌ن و بلیس: (هیچ شتیك
له‌ نه‌بوونه‌وه به‌دی‌ناهیتریت)! پاشان سه‌رنجیان داوه که‌: له‌ناو بردن و نه‌هیشتنی هه‌ر
شتیکیش کاریکی مه‌حاله، ئیتر بۆ خۆیان به‌ریاریان داوه که‌: (هیچ شتیکی خاوه‌ن
"بوون" له‌ بوونه‌وه‌ردا له‌ناوناچیت) و، به‌ خه‌یالی خۆیان "بوون"ی بوونه‌وه‌رانیان به‌
چه‌ند بارو دۆخیکی ئیعتیباری (گوێره‌یی) ی وه‌ك "شیته‌لکردن و پیکه‌هاتن" لیکداوه‌ته‌وه،
که‌ له‌ ئه‌نجامی بزوتنی گه‌ردیله‌کانی بوونه‌وه‌ر و ته‌وژم و شه‌پۆله‌کانی "رێکه‌وت" هوه
په‌یدا ده‌بن!

ده‌سا فه‌رموو سه‌رنجیکی ئه‌وانه‌ بده که‌ خۆیان له‌ پێشه‌نگی عاقل و تیگه‌یشتوان و
لووتکه‌ی که‌مالی "ژیری" دا داناوه، با بزانیته که‌ له‌ کام شیرو دۆلی گه‌وجی و نه‌زانی‌دا
ده‌خولینه‌وه!

له‌مه‌شه‌وه بۆ خۆت بزانه که‌ چۆن رێبازه‌کانی "گومرایی" ئهم مرۆفه‌ رێز لیگه‌راوه
ده‌خه‌نه هه‌لوێستیکه‌وه که‌ مایه‌ی گالته‌جاری و سووکایه‌تی بیته، کاتی پۆلی
ئیمانه‌ که‌ی له‌ کار ده‌خات!

ئیمه‌ش له‌ لایه‌نی خۆمانه‌وه لییان ده‌پرسین که‌:

ئایا چ شتیك له‌ توانستی ئه‌و که‌سه‌وه به‌ دوور ده‌زانریت که‌ هه‌موو سالتیک له‌سه‌ر
رووی زه‌وی‌دا چوارسه‌ده‌هزار جۆری زینده‌وه‌ر به‌دی ده‌هینیت؟ ئه‌و که‌سه‌ی که‌
هه‌موو ئاسمانه‌کان و زه‌ویی له‌ ماوه‌ی شه‌ش پۆژدا دروست کردووه‌ و، له‌ هه‌موو
به‌هاریکیشدا گه‌ردوونیکی زیندووی نوێ - که‌ له‌ سه‌رجه‌می گه‌ردوون ورده‌کاری و
دانایی زیاتری پێوه‌ دیاره - له‌ ماوه‌ی شه‌ش هه‌فته‌دا دروست ده‌کات؟

ئهو خواوه‌نده به‌دیھێنهر و به‌توانایه‌ی که‌ به‌ "توانست" ی خۆی پلان و ئه‌ندازه‌ی
هه‌موو ئه‌و بوونه‌وه‌رانه‌ی له‌ "زانست" ی خۆی‌دا دیاری کردووه‌ و نه‌خشه‌ی بۆ

کیشاون، چون به دیهینانی ئەو بوونەوهرانەى لەتوانادا ناییت لەکاتیکدا کە بەو پەرى ئاسانى بەدییان دەهینیت و دەیانخاتە روو، بە وینەى ئاسانىی دەر خستى "نووسراویکی نەبیراو" تەنھا بە هینانی ماددەى کى کیمیاى تاییەت بەسەر ئەو نووسینەدا؟

جا ئیتر بە دوور زانینی بەخشینی "بوونی دەرە کى" بەو بوونەوهرانەى کە لە "زانست" ی خواى گەورەدا هەن و نەخشەیان بۆ کیشراوە و بە پوالتە دیار نین و بە "عەدەم" ناو دەبرین، بە دوور زانینی ئەم کارە لە توانستی ئەزەلیی خواى گەورەو، پاشان ئینکاری کردنى خودی بەدیھێنان، لە راستى دا گەو جایەتییە کى گەلێ زیاترە لە هى نەفامى و گەو جایەتیی سۆفستاییە کان!

دەروونی ئەو سەر لى شیواوانە، کە تابلیی کۆلەوار و دەستەوسانن و، بەشینکى جوژى و یە کجار کەمى ویست و ئیختیار نەبێ هیچى تر شک نابەن، لە سنوورى خۆیان لایان داو و لافى فیرەو نایەتیی لى دەدەن. جا کە ئەوانە سەرنج لە خۆیان دەدەن و دەبینن: "لەناو بردن" و "بەدیھێنان" ی هیچ شتیکیان لەتوانادا نی، چ گەردیلەیک بیّت و چ ھەر ماددەیک کە لە "نەبوو" و ھیچەو دەروستى بکەن..

ئەجا کە دەبینن ئەو "سروش" و ھۆکارە ماددىیانەش پالیاں پیو داو و شانازى بە پەرسەتیانەو دەکەن، ئەوانیش سەرتاپا کۆلەوار و دەستەوسانن و توانایان نی، بە نەبوونەو ھىچ شتیک بەدى بەینن، کاتیک ئەمانە لیک دەدەنەو، گەو جایەتییان دەگاتە ئەو پادەییە کە برباریکی گشتى دەر بکەن و بلین: "المادة لا تُفنى ولا تُستحدث". واتە ماددە نە لەناو دەبریت و نە بەدى دەهینریت. دەشیانەوینت "توانست" ی بى سنوور و پەھای خواو ەند بچەنە ژیر پکیفی ئەو دەستوورە ھەلە و ناپەوا و ساکارەیانەو^(۱).

بەلێ، خواى گەورەى خواو ەن توانستى پەھا و شکۆمەند، بە دوو جوژ شتان بەدى دەهینیت:

(۱) زانستى ئەمرۆ لایەنە چەوتەکانى ئەم وتەیان راست کردووەو. بە تاییەت تیۆرى "تەقینەو مەزنە کە BIG BANG" کە زۆرینەى زانیانی ئەم سەردەمە پشتى دەگرن. بۆ زیادە شارەزایی لەم روووە، بە وردى پروانە کینی "نەینیی ئەستێرەکان" وەرگیراوى مامۆستا "موسى عەلى ئەحمەد" و، کینی "الانفجار الکبیر" کە لیکۆلینەو ھەى کى زانستى یە ئەو تیۆرە روون دەکاتەو. شایانى باسە کە پینگە زانستى یەکانى ئەمرۆى تۆرى ئینتەرنیت، پۆز لە دواى پۆز، بەلگەى بەھیز و نوێ بۆ پشنگیری ئەو تیۆرە و راستى "بەدیھێنان" پشکەش دەکەن. خۆ ئەگەر دژە بۆچوونەکانى ئەم راستى بە کۆلەکەى دەرەو ەى بازەى زانست و بە زۆرە ملنى راگیر نەکرانایە، ئەوا ھەر لەمێو بوو ئالای سەپیان بە ئاشکرا ھەلەدەکرد، وەک ئەو ەى بە زمانى حال ھەلیان کردووە! (وەرگیر)

یەكەمیان: بەدیھێنان و دروستکردن. واتە لە "نەبوون" و هێچەو "بوون" دەبەخشیت بەو شتە یەکەم دەروستی دەکات و، ئنجا هەر شتێکیش ئەو بەدیھێنراوە پێویستی پێی بێت، هەر ئەو خواوە، لە نەبوونەوە یۆی بەدی دەھێنیت و بێشکەشی دەکات.

دووەمیان: بە بنیاتنان و سنەت و وردە کاری. واتە بۆ مەبەستی دەر خستنی کەمالتی دانستی خۆی و، بۆ ئاشکرا کردنی درەوشانەوێ زۆریەکی ناوێ جوانەکانی و، دانستە ورد و زۆرەکانی تری جگە لەمانەش، هەر لە توخمەکانی بوونەوەر، بە شێک لە بوونەوهران بەدی دەھێنیت و بنیاتیان دەنیت و، بە پێی یاساکانی "پۆزیدان" هەندێک لەو ماددە و گەردیلانە یەکەمەموویان گۆی پرایەلی فەرمانەکانی ئەو، بۆ ئەو بوونەوەرە دەنیریت تا کو بنیاتناتی "بوون" ی ئەویان پێ تەواو بکات.

بەم جۆرە بۆمان دەردەکەوێت کە: خواوەندی خاوەن توانستی پەها، بە دوو جۆر و دوو شیواز بوونەوهران بەدی دەھێنیت: "بەدیھێنان" و "بنیاتنان". کەواتە لەناو بردنی شتێکی "بو" و بەدیھێناتی شتێکی "نەبو" ی گەلی بەلاوێ ئاسانە. تەنانەت ئەمە یاسای کارگیری خواوەندە لە گەردووندا.

جائێز دوا ی ئەمانە، گەر کە سێک لەناو بردنی ئەو بوونەوەرانی کە لە بەھار اندا خوا ی گەورە بەدیھێنیت، لەو توانستە بە دوو بزائیت کە هەموو بەھاریک پێر لە سنی سەدەزار جۆری بوونەوهران و زیندەوهران دروست دەکات و، شێکل و شیوە و سیفەت و چۆنیتی و ھالەت و تەنانەت گەردیلەکانیشیان لە نەبوونەوە بەدی دەھێنیت.. ئەو کەسە ی "بەدیھێنان" و "لەناو بردن" لەم توانستەو بە دوو بزائیت و بلیت: "ئەو" توانستە ناتوانیت هیچ شتێک لە نەبوونەوە بەھێنیتە بوون" دەبێ خۆی لەناو بچیت و نوقمی تاریکستانی "نەبوون" بێت!

ئەم مەزھە ی کە وازی لە "سروشت" هینا و پێگای "حەقیقەت" ی گرتەبەر، دەلێت: (بە ئەندازە ی هەموو گەردیلەکان سوپاس بۆ خوا ی گەورە، کە یارمەتی دام ئیمانی تەواوەتیم دەستگیر بێت و لە وەھم و گومرایی یەکانیش دەر بازی کردم و، سەر جەمی دوودلی و گومانەکانیشم نەمان و لەناو چوون)!

الحمد لله على دين الإسلام وكمال الإيمان.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾.

بریسکه‌ی بیست و چواره‌م

په‌یامی پۆشته‌یی

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزُوجَكِ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ﴾

تا کۆتایی ئایه‌ته‌که له سووره‌تی: (الأحزاب: ۵۹)

ئهم ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ فه‌رمان به‌ شه‌رمکردن و پۆشته‌یی ده‌دات. به‌لام رای شارستانی‌یی ساخته‌ پی‌چه‌وانه‌ی ئهم فه‌رمانه‌ پهره‌ردگاری‌یه‌یه‌؛ شه‌رمکردن و پۆشته‌یی بۆ ئافره‌ت به‌ کاریکی سروشتی نازانیت، به‌لکو به‌ کۆت و دیلیی داده‌نیت بۆیان^(۱).
وا ئیمه‌ش له‌ نیوان چه‌نده‌ها دانایی (حیکمه‌ت) زۆر و زه‌به‌نده‌دا له‌وانه‌ی که به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ن ئهم فه‌رمانه‌ پیرۆزه‌ی قورئان سروشتی ئافره‌تان داخوایه‌تی و، پی‌چه‌وانه‌ی ئهم فه‌رمانه‌ش دژی سروشتیانه‌، ته‌نها چوار دانایی باس ده‌که‌ین:
♦ دانایی یه‌که‌م:

شه‌رمنی و پۆشته‌یی کاریکی سروشتی یه‌ بۆ ئافره‌تان و سروشتیان داخوایه‌تی، چونکه‌ ئافره‌ت نه‌رمی و لاوازی تیکه‌لی به‌دیها‌ت‌نیان بووه‌ و، له‌ ده‌روونی خۆیاندا هه‌ست

(۱) ئهمه‌ بره‌گه‌یه‌ که له‌ "لائحه‌" یه‌ی پێشکه‌ش به‌ دادگای "ته‌میز" کرا و، له‌ به‌رده‌می دادگادا خۆیندرایه‌وه‌ و دادگای بێ ده‌نگ کرد و، بوو به‌ په‌راوێزی ئهم مه‌قامه‌:
(منیش به‌ دادگای به‌رێزی وه‌زاره‌تی دادگه‌ری ده‌لیم:

تاوانبارکردنی که‌سێک که به‌رز و پیرۆزترین ده‌ستووری خوایی ته‌فسیر ده‌کات، ئه‌و ده‌ستووره‌ی که حه‌قی راسته‌قینه‌یه‌ و له‌ هه‌موو سه‌رده‌میکدا و له‌ ماوه‌ی هه‌زار و سێ سهد و په‌نجا سالداسی سهد و په‌نجا ملیۆن موسلمان له‌ کاروباری ژبانی کۆمه‌لایه‌تییاندا پرس و رایان بێ‌یه‌تی و په‌فتاری بێ‌ ده‌که‌ن.. ئه‌و که‌سه‌ی که له‌ ته‌فسیره‌که‌ی دا پشت به‌و شتانه‌ ده‌به‌ستیت که سێ سهد و په‌نجا ته‌فسیر نووس تیاياندا یه‌کیان گرتووه‌ و سه‌لماندوویانه‌ و، شوێن ئه‌و بیروباوه‌ره‌ که‌وتوه‌ که باپیرانی پێش‌و‌مان له‌ ماوه‌ی هه‌زار و سێ سهد و په‌نجا سالداسی باوه‌ریان بێ‌ بووه‌.. تاوانبارکردنی ئهم ته‌فسیر نووسه‌، بریاریکی سته‌مکارانه‌یه‌ و، بێ هیچ گومانیک دادگه‌ری - ته‌گه‌ر له‌ پروی زه‌وی دا هه‌بیت - په‌فزی ده‌کات و ده‌ست به‌ پروی ئه‌و پرپاره‌وه‌ ده‌نیت و هه‌لی ده‌هه‌شینه‌وه‌). (دانه‌ر)